

Wvo-vergunning

Akzo Nobel Salt B.V.

Delfzijl

DNN 2007/3392

6 augustus 2007

INHOUDSOPGAVE

BEGRIPPENLIJST	5
VOORSCHRIFTEN	6
MOTIVERING	10
1 EMISSIE-/IMMISSIEBELEID WET VERONTREINIGING OPPERVLAKTEWATEREN	10
1.1 Vierde nota waterhuishouding	10
1.2 Emissieaanpak	10
1.3 Waterkwaliteitsaanpak	12
1.4 Ospar	12
1.5 Immissietoets	12
1.6 Standstill-beginsel	13
1.7 Voorzorgprincipe	13
1.8 Kaderrichtlijn Water	13
2 BELEID ZWARE ONGEVALLLEN EN ONVOORZIENE LOZINGEN	15
2.1 Beleid ter preventie van zware ongevallen	15
2.2 Beleid 'onvoorziene lozingen'	15
3 TOEPASSING NATUURWETGEVING	16
4 VERGUNNINGSSITUATIE	17
4.1 Onderzoeksverplichtingen oude vergunning	17
4.2 Aanvraag nieuwe vergunning	17
4.3 Coördinatie	17
4.4 Milieueffectrapportage (MER)	17
4.5 Besluit Risico Zware Ongevallen	17
4.6 Milieuzorgsysteem	17
5 BEDRIJFSBESCHRIJVING (ALGEMEEN)	18
5.1 Productiecapaciteit	18
5.2 Productieprocessen	18
5.3 Procesbeheersing	19
5.4 Afvalwaterstromen	20
5.4.1 Afvalwater naar de Bocht van Watum	20
5.4.2 Afvalwater naar het Zeehavenkanaal	20
6 BEOORDELING VAN DE AANVRAAG	21
6.1 Toetsing aan IPPC en de Beste Beschikbare Technieken	21
6.1.1 Beoordeling van de afvalwatersituatie aan BBT	21
6.1.2 Beoordeling aan overige aspecten van de IPPC Richtlijn	23
6.2 Beoordeling afvalwatersituatie	23
6.2.1 Beoordeling lozing afvalwater op de Bocht van Watum	23
6.2.2 Beoordeling lozing afvalwater op het Zeehavenkanaal	24
6.3 Lozing van zwartelijststoffen	25
6.4 Toetsing aan ABM	25
6.5 Immissietoets	25
6.5.1 Toetsing lozing afvalwater op de Bocht van Watum	26
6.5.2 Toetsing lozing afvalwater op het Zeehavenkanaal	26

6.6	Toetsing Standstill-beginsel	28
6.7	Kaderrichtlijn Water	28
6.8	Inspanningsbeginsel en voorzorgprincipe	28
6.9	Externe werking natuurwetgeving	28
6.10	Beheersing calamiteiten en processtoringen	29
6.11	Toelichting op de voorschriften	29
6.12	Conclusie beoordeling aanvraag	31
7	Procedure	31
7.1	Terinzagelegging	31
7.2	Ingebrachte adviezen en zienswijzen	31
Bijlage 1	Lozingsschema en meetpuntschema's	
Bijlage 2	Bepaling warmtevracht	
Bijlage 3	Niet-technische samenvatting van de aanvraag	

Datum

6 augustus 2007

Nummer

DNN 2007/3392

Onderwerp

Vergunning voor het lozen van afvalwater op het Zeehavenkanaal en de Bocht van Watum.

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT

beschikt hierbij op de aanvraag van Akzo Nobel Zoutbedrijf B.V. voor een vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren voor het lozen van afvalwater op het Zeehavenkanaal en de Bocht van Watum. De aanvraag is op 23 maart 2007 door de Provincie Groningen ontvangen. De aanvraag is bij Rijkswaterstaat geregistreerd onder nummer DNN 2007/1580. Op 29 mei 2007 is een aanvulling op de aanvraag ontvangen, geregistreerd onder nummer DNN 2007/2270.

verwijst naar de motivering, die onderdeel uitmaakt van dit besluit;

neemt in aanmerking, dat met betrekking tot de aanvraag:

- de procedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht is gevolgd;
- een gecoördineerde behandeling met de aanvraag voor een vergunning op grond van de Wet milieubeheer (Wm) heeft plaatsgevonden.

merkt op dat er geen zienswijzen zijn ingebracht.

BESLUIT

- I de gevraagde vergunning ex artikel 1, eerste lid van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren te verlenen voor het lozen van afvalstoffen, verontreinigende en/of schadelijke stoffen op de Bocht van Watum;
- II de gevraagde vergunning ex artikel 1, tweede lid van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren te verlenen voor het lozen van afvalstoffen, verontreinigende en/of schadelijke stoffen op het Zeehavenkanaal;
- III in te trekken de beschikking van 28 januari 2003 met kenmerk DNN 2003/575;
- IV De niet-technische samenvatting van de aanvraag vormt onderdeel van de vergunning.

en verbindt aan de vergunning de volgende voorschriften.

BEGRIPPENLIJST

In deze beschikking wordt verstaan onder:

- 'ABM': algemene beoordelingsmethodiek;
- 'BAT': Best Available Techniques, is gelijk aan 'BBT';
- 'BBT': Beste Beschikbare Technieken, zoals bedoeld in de IPPC Richtlijn, artikel 2;
- 'bbt': best bestaande technieken: die technieken, waarmee een zo groot mogelijke reductie van de verontreiniging wordt verkregen en die in de praktijk toepassing heeft gevonden;
- 'BMP': bedrijfsmilieuplan;
- 'BREF': bat referentie document;
- 'BRZO': besluit risico zware ongevallen;
- 'bijzondere bedrijfsomstandigheid': een andere dan de normale bedrijfsomstandigheid, zoals bedoeld in de IPPC Richtlijn, artikel 9, lid 6;
- 'but': best uitvoerbare technieken: die technieken waarmee, rekening houdend met economische aspecten, dat wil zeggen uit kosten oogpunt aanvaardbaar te achten voor een normaal renderend bedrijf, de grootste reductie in de verontreiniging wordt verkregen;
- 'CIW': commissie integraal waterbeheer;
- 'Delamine': bedrijf dat ethyleenaminen produceert te Delfzijl;
- 'emissieaanpak': aanpak waarbij de stand der techniek (but/bbt) wordt beoordeeld;
- 'etmaal': periode van 24 uur;
- 'de hoofdingenieur-directeur': de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Nederland (adressering: Postbus 2301, 8901 JH Leeuwarden);
- 'Hulpstoffen': Stoffen en/of preparaten, die noodzakelijkerwijs worden toegevoegd aan het productieproces, niet zijnde grondstoffen;
- 'Immissietoets': toets, waarbij de aanvaardbaarheid van de restlozing op het oppervlaktewater wordt beoordeeld;
- 'IPPC Richtlijn': de richtlijn (EG) nr. 96/61 van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PbEG L 257);
- 'ISO': international organization for standardization;
- 'MCA': monochloorazijnzuur fabriek van Akzo Nobel te Delfzijl;
- 'MEB': membraanelektrolyse bedrijf van Akzo Nobel te Delfzijl;
- 'MER': milieu-effectrapportage;
- 'MJV': milieujaarverslag;
- 'MTR': maximaal toelaatbaar risico;
- 'NEN': De analysemethoden met NEN-nummers staan vermeld in de 'Methode voor de analyse voor afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (N.N.I.);
- 'NW3': de derde Nota Waterhuishouding;
- 'NW4': de vierde Nota Waterhuishouding;
- 'PKB-Waddenzee': planologische kernbeslissing Waddenzee;
- 'Preparaten': Mengsels of oplossingen die bestaan uit twee of meer stoffen;
- 'rapportagegrens': de onder normale omstandigheden door de RIZA-laboratoria gegarandeerde grens waarboven analyseresultaten gerapporteerd kunnen worden;
- 'het RIZA': de hoofdingenieur-directeur van het Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling (adressering: Postbus 17, 8200 AA Lelystad);
- 'Standstill-beginsel': Beleidsuitgangspunt, waarbij de restlozing geen significante invloed mag hebben op de bestaande waterkwaliteit;
- 'Teijin Twaron': productiebedrijf voor aramide te Delfzijl;
- 'voorzorgprincipe': uitvoeren van de emissieaanpak;
- 'VR': verwaarloosbaar risico; komt merendeels overeen met "streefwaarde" in NW4 (uitzondering zware metalen);
- 'zwartelijststoffen': onder zwartelijststoffen worden de stoffen verstaan die behoren tot de in lijst 1 van EG richtlijn 76/464/EEG genoemde groepen en families van stoffen en waarvoor in internationaal en nationaal kader emissiegrenswaarden zijn vastgesteld.

VOORSCHRIFTEN

Artikel 1 Afvalwaterstromen

1. De afvalstoffen, verontreinigende en/of schadelijke stoffen, die via waste leiding 4 (meetpunt AR 180), op het oppervlaktewater van de Bocht van Watum worden geloosd, mogen uitsluitend voorkomen in de volgende afvalwaterstromen:
  - a) Bedrijfsafvalwater Delamine (Z-106);
  - b) Dikslib met vlokmiddel van de Pekelzuiveringen;
  - c) Spoelwater binnenhavenverlading;
  - d) zoutzuur afkomstig van Teijin Twaron en de Akzo Nobel fabrieken MCA en MEB.
2. De afvalstoffen, verontreinigende en/of schadelijke stoffen, die via het zoutkoelwaternet, op het oppervlaktewater van het Zeehavenkanaal worden geloosd, mogen uitsluitend voorkomen in de volgende afvalwaterstromen:
  - a) retourpekel;
  - b) spuipekel;
  - c) pekelspui;
  - d) het effluent van de olie-afscheider van de spoelplaats;
  - e) vuil en/of NaCl/Glauberzout/ Na_2SO_4 bevattend condensaat;
  - f) afgewerkt zuur, bevattend nikkel en koper, dat vrijkomt bij scalevrij maken van leidingen;
  - g) koelwater;
  - h) spoel- en schrobwater voor het schoonmaken van apparatuur en vloer van de Zoutbedrijven;
  - i) afvalwater afkomstig uit het productielaboratorium;
  - j) lekwater van pompen;
  - k) bronneringswater van de zoutbedrijven;
  - l) bluswater;
  - m) spoelwater ten behoeve van het schoonmaken van de droger in het Droogzoutbedrijf;
  - n) zout water van de natte wasser van het Droogzoutbedrijf;
  - o) mogelijkere wijs verontreinigd hemelwater afkomstig van het gehele Akzo Nobel Salt terrein;
  - p) huishoudelijk afvalwater, totdat is aangesloten op de riolering, die loost op de ZAWZI;
  - q) condensaat uit de indampers 2, 3 en 4 dat als spoelwater gebruikt voor de demisters;
  - r) bij de productie, transport en verlading vrijkomend in water opgelost mors- en veegzout, eventueel met antibakmiddel;
  - s) in water opgelost startzout.
3. De afvalstoffen, verontreinigende en/of schadelijke stoffen, die via de riolering en de ZAWZI, op het Zeehavenkanaal worden geloosd mogen uitsluitend voorkomen in huishoudelijk afvalwater.
4. De lozing van het in het eerste lid bedoelde afvalwater dient plaats te vinden via 'meetpunt AR 180' met het bijbehorend bemonsteringspunt, zoals is aangegeven op de rioleringstekening in bijlage 1, behorende bij deze beschikking.

Artikel 2 Lozingseisen afvalwater op meetpunt AR 180

1. Van het afvalwater genoemd in artikel 1, eerste lid mag niet meer worden geloosd dan 6000 m^3 per etmaal.
2. De zuurgraad, uitgedrukt in pH-eenheden van een willekeurig genomen steekmonster van het in het eerste lid bedoelde afvalwater mag niet lager zijn dan 7 (analysemethode Nederlandse praktijk richtlijn 6616 van oktober 1982, nauwkeurigheid 0,1 pH eenheid).

3. De zuurgraad, uitgedrukt in pH-eenheden van een steekmonster van het in het eerste lid bedoelde afvalwater mag niet hoger zijn dan 12, als voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van 10 steekmonsters.

Artikel 3 Controlevoorzieningen

1. Het te lozen afvalwater als bedoeld in artikel 1, lid 1 (meetpunt AR 180) dient op elk moment door de daartoe aangewezen ambtenaren te kunnen worden onderworpen aan continue debietmeting en representatieve bemonstering. Daartoe moet het afvalwater via een doelmatig functionerende voorziening voor continue debietmeting worden geleid.
2. Het te lozen afvalwater als bedoeld in artikel 1, lid 2, sub b en f, dient op elk moment door de daartoe aangewezen ambtenaren te kunnen worden bemonsterd ter verzameling van representatieve steekmonsters. De meetpunten zijn aangegeven in het overzicht in bijlage 1, behorende bij deze beschikking.
3. Het controlesysteem met betrekking tot de dosering van de productiehulpstof dient de goedkeuring te hebben van de hoofdingenieur-directeur.

Artikel 4 Gebruik van hulpstoffen

1. De hoeveelheid antischuimmiddel die per kalenderjaar geloosd mag worden is als actieve stof maximaal 1750 kg.
2. De hoeveelheid productiehulpstof die gedoseerd mag worden is maximaal 18 kg per uur.

Artikel 5 Huishoudelijk afvalwater

1. Het huishoudelijk afvalwater, zoals bedoeld in artikel 1 lid 2 sub p, dient via een septic tank, te worden geleid, alvorens lozing mag plaatsvinden.
2. Deze septic tank dient zo dikwijls te worden schoongemaakt als voor een goede werking ervan noodzakelijk is. De hierbij vrijkomende afvalstoffen mogen niet worden geloosd.

Artikel 6 Meten, bemonsteren, analyseren en rapporteren

1. Van de volgende parameters dienen de gegevens jaarlijks voor 1 april van het voorgaande kalenderjaar te worden gerapporteerd in het milieujarverslag:
  - a. de per kalenderjaar geloosde hoeveelheid chloriden op de Bocht van Watum en het Zeehavenkanaal;
  - b. de per kalenderjaar geloosde hoeveelheid sulfaten op de Bocht van Watum en het Zeehavenkanaal;
  - c. de per kalenderjaar geloosde hoeveelheid warmte op het Zeehavenkanaal;
  - d. het verbruik aan antischuimmiddel in kg per jaar;
  - e. het verbruik aan productiehulpstof in kg per jaar;
  - f. de per kalenderjaar geloosde hoeveelheden koper en nikkel, gemeten conform NEN NEN 6426 met rapportagegrenzen van resp. 10 en 50 µg/l, op het Zeehavenkanaal.
2. De wijze van rapporteren dient in overleg met de hoofdingenieur-directeur te geschieden.
3. Afwijkingen van de in lid 2 bedoelde wijze van rapporteren en van de in artikel 2 en artikel 6 eerste lid genoemde analysemethodes behoeven de schriftelijke toestemming van de hoofdingenieur-directeur.
4. Indien uit de onderzoeksresultaten blijkt dat met een lagere frequentie kan worden volstaan, kan vergunninghouder hiertoe een onderbouwd verzoek aan de hoofdingenieur-directeur overleggen.
5. De parameter warmte dient te worden bepaald volgens de formule, die is opgenomen in bijlage 2, behorende bij deze beschikking.

Artikel 7 Registratieverplichtingen

1. Van de parameter zuurgraad dienen de verzamelde gegevens van een kalenderjaar minimaal 24 maanden te worden bewaard. Het betreffen de geregistreerde pH-gegevens, gemeten door de pH-meter bij tank AR 180.
2. Deze gegevens dienen te allen tijde door de daar toe bevoegde ambtenaren te kunnen worden ingezien.

Artikel 8 Goodhousekeeping

1. Vergunninghouder dient zich te houden aan de interne procedure met betrekking tot het zuren van de leidingen e.d. die bij Rijkswaterstaat Noord-Nederland bekend is.
2. Wijziging van de in het eerste lid bedoelde procedure dient in overleg met de hoofdingenieur-directeur te geschieden.

Artikel 9 Gebruik nieuwe stoffen en preparaten

- 1 Vergunninghouder mag in afwijking van de aanvraag gebruik maken van een nieuwe of vervangende hulpstof, voor zover deze in het te lozen afvalwater kan voorkomen, die louter bestaat uit stoffen die aan de hand van de ABM-systematiek in de CIW-nota: 'Het beoordelen van stoffen en preparaten voor de uitvoering van het emissiebeleid water' ingedeeld worden in categorie B of C.
- 2 Van de in lid 1 bedoelde B en C stoffen dient de verandering in emissie naar water milieuneutraal of een verbetering te zijn. De emissie dient beperkt te worden middels een inspanningsverplichting die behoort bij de stand der techniek. Tevens dient aangetoond te worden, dat het meest milieuvriendelijke alternatief van de nieuwe of vervangende stof gebruikt gaat worden.
- 3 Stoffen die voldoen aan lid 1 en 2 dienen, alvorens ze mogen worden toegepast, te voldoen aan de immissietoets. Alleen die stoffen mogen worden toegepast, waarvoor geldt dat voor de restlozing op grond van de immissietoets geen aanvullende maatregelen kunnen worden gesteld.
- 4 Van de stoffen, die voldoen aan lid 1, 2 en 3, dient uiterlijk 2 weken voor ingebruikname door de vergunninghouder het volgende overzicht per hulpstof ter informatie aan de hoofdingenieur-directeur te worden toegezonden:
  - a. de gegevens van de waterbezwaarlijkheid conform de ABM;
  - b. een beschrijving van het gebruik van de stof;
  - c. een beschrijving van de getroffen maatregelen om de lozing van schadelijke componenten te beperken en het effect van de maatregelen op de lozing;
  - d. waarom er geen betere alternatieven beschikbaar zijn;
  - e. het resultaat van de immissietoets.
5. De nieuwe of vervangende hulpstof behoeft voor ingebruikname de schriftelijke toestemming van de hoofdingenieur-directeur.

Artikel 10 Voorgenomen wijzigingen

Voorgenomen wijzigingen in het proces of de procesvoering, die afwijken van de aanvraag die ten grondslag ligt aan het onderhavige besluit, maar geen invloed hebben op de beoordeling van de stand der techniek of op de aard, samenstelling en wijze van in het oppervlaktewater brengen van het te lozen afvalwater, dienen uiterlijk 2 weken voor aanvang van de wijzigingen schriftelijk aan de hoofdingenieur-directeur te worden medegedeeld.

Artikel 11 Interne calamiteiten

1. Indien als gevolg van calamiteiten of bijzondere bedrijfsomstandigheden de lozing van het bedrijf niet aan de gestelde voorschriften kan voldoen, dient de vergunninghouder terstond maatregelen te treffen, teneinde een nadelige beïnvloeding van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken.
2. Van dergelijke calamiteiten of bijzondere bedrijfsomstandigheden dient de vergunninghouder zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 24 uur de hoofdingenieur-directeur in kennis te stellen. De door of vanwege de hoofdingenieur-directeur ter zake gegeven aanwijzingen dienen te worden opgevolgd.

Artikel 12 Externe calamiteiten

1. Indien de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater als gevolg van calamiteiten of bijzondere bedrijfsomstandigheden, die niet door de lozing van het bedrijf zelf zijn veroorzaakt, het noodzakelijk maakt ter voorkoming van ernstige verontreiniging van oppervlaktewater maatregelen van tijdelijke aard te treffen, is de vergunninghouder verplicht daartoe op aanschrijving van de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat onmiddellijk over te gaan.
2. Deze maatregelen kunnen slechts bestaan uit het opleggen van niet in deze beschikking opgenomen voorzieningen betreffende de in deze beschikking omschreven lozingen en/of het beperken of staken van de lozing, dan wel deelstromen daarvan.
3. Een maatregel als bedoeld in de voorgaande leden mag niet voor langer dan één, telkenmale met maximaal even zoveel uren te verlengen, periode van 48 uren worden opgelegd en mag in geen geval ten gevolge hebben, dat de lozing van afvalwater volgens deze beschikking na het vervallen van de tijdelijke opgelegde verplichtingen geheel of gedeeltelijk niet meer mogelijk zou zijn.

Artikel 13 Contactpersonen

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van deze vergunning, waarmee door of namens de hoofdingenieur-directeur in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
2. Wijzigingen van de in het eerste lid bedoelde contactpersonen, dienen onmiddellijk schriftelijk aan de hoofdingenieur-directeur te worden gemeld.

Leeuwarden, 6 augustus 2007

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT,
namens deze,
DE HOOFDINGENIEUR-DIRECTEUR,
namens deze,
de wnd. Directeur Water en Scheepvaart,

MOTIVERING

1 EMISSIE-/IMMISSIEBELEID WET VERONTREINIGING OPPERVLAKTEWATEREN

1.1 Vierde nota waterhuishouding

In de vierde nota waterhuishouding (NW4) wordt, evenals in de derde nota waterhuishouding (NW3), voor de uitgangspunten van het emissiebeleid voor water verwezen naar het Indicatief Meerjarenprogramma Water 1985-1989 (IMP-water). De leidende principes van het emissiebeleid, 'vermindering van de verontreiniging' en 'het standstill-beginsel', worden in NW4, ook voor de langere termijn, van groot belang geacht. In NW4 wordt voor de praktische uitwerking van deze beleidsuitgangspunten verwezen naar het CIW-rapport Handboek Wvo-vergunningverlening dat in mei 1999 is uitgebracht. Deze uitgangspunten worden hieronder kort samengevat weergegeven.

1.2 Emissieaanpak

Algemeen

Het eerste hoofduitgangspunt van beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt. Volgens de Derde Nota Waterhuishouding (NW3) staat voor vrijwel alle verontreinigingen de emissieaanpak voorop. De emissieaanpak houdt in dat onafhankelijk van de te bereiken waterkwaliteitsdoelstelling een inspanning moet worden geleverd om de verontreiniging van het oppervlaktewater te voorkomen. Voor zwartelijststoffen, of de stoffen die als zodanig worden beschouwd, bestaat de emissieaanpak uit toepassing van de best bestaande technieken (bbt); voor de overige stoffen waarvoor de emissieaanpak geldt, is een saneringsinspanning vereist volgens de best uitvoerbare technieken (but). De emissieaanpak dient in eerste instantie gestalte te krijgen door prioriteit te geven aan de ketenbenadering. Daarbij wordt een product van grondstof tot afvalstadium beoordeeld. Er dient zo vroeg mogelijk in de keten naar mogelijkheden te worden gezocht om wateremissies terug te dringen c.q. te voorkomen door een getrapte benadering van preventie, hergebruik en verwijdering. Brongerichte maatregelen hebben hierbij de voorkeur boven zuiveringstechnische ('end-of-pipe') maatregelen.

IPPC richtlijn

Vanaf oktober 1999 moeten nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) inrichtingen voldoen aan de Europese IPPC richtlijn. Vanaf oktober 2007 geldt deze eis ook voor alle bestaande inrichtingen. De IPPC richtlijn verplicht eveneens tot een informatie-uitwisseling tussen lidstaten en industrie over de nadere invulling van de Best Available Techniques (Beste Beschikbare Technieken) voor iedere afzonderlijke industriële sector. De definities van but en bbt, zoals hierboven beschreven, zijn in feite Nederlandse uitwerkingen van het redelijkheids criterium in de definitie van BAT. Daarom kan gesteld worden dat BAT ook de begrippen but en bbt omvat. Bij de beoordeling van de Beste Beschikbare Technieken (BAT), dient voor wat betreft de technieken, zowel aandacht besteed te worden aan end-of-pipe technieken, procesgeïntegreerde aanpassingen als organisatorische maatregelen. Met de Best Beschikbare Technieken worden technieken beoogd die, integraal zijn afgewogen, in de praktijk zijn bewezen en waar geen overmatige kosten mee gepaard gaan. Als resultaat van de informatie-uitwisseling tussen lidstaten en industrie brengt de Europese Commissie zogeheten BAT Referentie documenten (BREF's) uit, waarin per sector een overzicht wordt gegeven van technieken, die als BAT kunnen worden beschouwd.

Een BREF is een richtinggevend document voor het bevoegd vergunningverlenend gezag, dat niet mag worden genegeerd en waar alleen gemotiveerd van mag worden afgeweken. De BREF's zijn onderverdeeld in horizontale en verticale BREF's. Horizontale BREF's zijn richtinggevende documenten voor alle sectoren die vallen onder de IPPC-richtlijn. Verticale BREF's zijn richtinggevende documenten toegesneden op een specifieke sector.

Zwartelijststoffen

Onder zwartelijststoffen worden de stoffen verstaan die behoren tot de groepen en families van stoffen die worden genoemd in de consolidatierichtlijn 2006/11 (voorheen de, inhoudelijk ongewijzigde, lijst 1 van EG richtlijn 76/464/EEG) en waarvoor in internationaal en nationaal kader emissiegrenswaarden zijn vastgesteld. Op Europees niveau zijn inmiddels 17 stoffen definitief als zwartelijststof aangewezen. Deze stoffen zijn in Nederland geïmplementeerd door, ex artikel 1a Wvo, voor deze 17 stoffen emissiegrenswaarden vast te stellen.

Lozingen die stoffen bevatten die behoren tot de in de consolidatierichtlijn 2006/11 genoemde groepen en families van stoffen en waarvoor emissiegrenswaarden zijn vastgesteld, worden slechts vergund voor beperkte duur (maximaal 10 jaar; zie: 'Regeling tijdelijke vergunning voor lozing van zwartelijststoffen', Staatscourant 24 september 2003, nr. 184 / pag. 16).

Daarnaast dient voor deze stoffen de formulering van de lozingseisen overeen te komen met de in deze ministeriële besluiten gebruikte formulering. Dat betekent dat de gemiddelde maandconcentratie en de gemiddelde maandvrachten uitgangspunt behoren te zijn bij het formuleren van de vergunningsvoorschriften voor de betreffende stoffen.

Voor wat betreft de vraag in welke gevallen bij lozing van stoffen in minuscule hoeveelheden al dan niet sprake is van een lozing van zwartelijststoffen, wordt de interpretatie zoals die is neergelegd in hoofdstuk III (paragraaf 4.9.1) van het CIW-rapport Handboek Wvo-vergunningverlening gevolgd.

In Nederland worden alle stoffen, die worden genoemd in de in het IMP-water opgenomen lijst van 132 stoffen, behandeld als ware het zwartelijststoffen. Daarnaast worden dioxines en dibenzofuranen als 'zwart' behandeld. Dit houdt in dat in Nederland voor deze stoffen ook wordt uitgegaan van de emissieaanpak op basis van bbt. Dit houdt echter niet in dat dergelijke vergunningen ook voor beperkte duur moeten worden verleend. Wel kunnen andere argumenten een rol spelen bij het eventueel tijdelijk verlenen van vergunningen, bijvoorbeeld wanneer onvoldoende duidelijkheid bestaat over de wijze van saneren en/of bijbehorende haalbare effluentkwaliteit. Voor een uitgebreidere uiteenzetting over het tijdelijk verlenen van vergunningen wordt verwezen naar hoofdstuk III (paragraaf 4.9) van het CIW-rapport Handboek Wvo-vergunningverlening.

Algemene Beoordelingsmethodiek voor stoffen en preparaten (ABM)

Voor een goede uitvoering van het emissiebeleid water is het noodzakelijk inzicht te hebben in de waterbezwaarlijkheid van stoffen en preparaten. Inzicht in de waterbezwaarlijkheid is nodig om de beleidsmatige gewenste saneringsinspanning voor de in het afvalwater aanwezige stoffen en preparaten vast te stellen. Hierbij kan gebruik gemaakt worden van de Algemene Beoordelingsmethodiek voor stoffen en preparaten (ABM). Preparaten zijn mengsels van twee of meerdere stoffen die voor meer dan 0,1 gewichtsprocent in het mengsel aanwezig zijn.

Het resultaat van de beoordeling van een stof of preparaat volgens de ABM is de zogenaamde aanduiding waterbezwaarlijkheid. Aan deze aanduiding waterbezwaarlijkheid is conform het huidige emissiebeleid een beleidsmatig gewenste saneringsinspanning gekoppeld. Conform het nationale waterkwaliteitsbeleid zijn er drie niveaus onderscheiden voor de saneringsinspanning: A, B of C.

Saneringsinspanning A

Voor stoffen met een aanduiding waterbezwaarlijkheid die gekoppeld is aan een saneringsinspanning A geldt in beginsel dat de verontreiniging door deze stoffen moet worden beëindigd. Er moet geprobeerd worden om met behulp van de best bestaande technieken zo dicht mogelijk bij een nullozing te komen

Saneringsinspanning B

Voor stoffen met een aanduiding waterbezwaarlijkheid die gekoppeld is aan een saneringsinspanning B geldt dat de lozing van deze stoffen zoveel mogelijk moet worden voorkomen. Een wezenlijke saneringsinspanning dient te geschieden door toepassing van de best uitvoerbare technieken.

Saneringsinspanning C

Ook voor een beperkt aantal relatief onschadelijke overige stoffen geldt dat zoveel mogelijk moet worden voorkomen dat deze stoffen in het afvalwater terechtkomen. De mate waarin maatregelen ter beperking van de lozing van deze stoffen moeten worden genomen is voor deze stoffen echter afhankelijk van de waterkwaliteitsdoelstellingen.

1.3 Waterkwaliteitsaanpak

Voor een beperkt aantal, relatief onschadelijke, van nature in het oppervlaktewater voorkomende stoffen met een geringe mate van toxiciteit (bijvoorbeeld: sulfaat, chloride en warmte), wordt de waterkwaliteitsaanpak gevolgd. Dat houdt in dat voor dergelijke stoffen niet de emissieaanpak wordt gevolgd, maar dat alleen maatregelen ter beperking van de lozing worden geëist als de immissietoets of het standstill-beginsel daartoe aanleiding geven.

1.4 Ospar

Daarnaast dient bij de vergunningverlening rekening te worden gehouden met het inspanningsbeginsel, zoals dat in 1998 is vastgelegd in het zogenaamde Osparverdrag. Dit Osparverdrag is een eerste uitwerking van de zogenaamde Esbjergverklaring, die is vastgesteld tijdens de vierde Noordzeeministersconferentie in 1995. In het Osparverdrag zijn 15 stoffen/stofgroepen (inmiddels aangevuld met 12 nieuwe prioritaire stoffen) aangewezen waarvoor geldt dat gestreefd moet worden naar beëindiging van de lozing in 2020. In Nederland wordt aan Esbjergdoelstelling invulling gegeven door uitvoering te geven aan de uitgangspunten van de emissieaanpak, gevolgd door een immissietoets en een toetsing aan het standstill-beginsel.

1.5 Immissietoets

Na de emissieaanpak volgt de immissietoets, waarbij beoordeeld wordt of de voor het ontvangende oppervlaktewater geldende waterkwaliteitsdoelstellingen, zoals weergegeven in NW4, worden overschreden en de restlozing een significante invloed op deze overschrijding heeft. Is de restlozing op grond hiervan niet aanvaardbaar, dan zullen verdergaande maatregelen worden geëist.

Voor zover dit nog niet ondervangen is door de MTR c.q. VR gehalten (streefwaarde) voor een bepaalde stof, dient daarnaast ook getoetst te worden of de lozing, gelet op de stofspecifieke acute toxiciteit, aanvaardbaar is voor het ontvangende oppervlaktewater of dat aanvullende maatregelen moeten worden voorgeschreven.

1.6 Standstill-beginsel

Wanneer sprake is van een nieuwe lozing of een uitbreiding van een bestaande lozing dan vindt ook een beoordeling plaats op basis van het standstill-beginsel. Als de bestaande waterkwaliteit significant beïnvloed wordt door de lozing, dient de saneringsinspanning middels aanvullend onderzoek nader getoetst te worden. Dit nader onderzoek kan aanleiding geven tot het nemen van aanvullende maatregelen teneinde de lozing verdergaand te saneren. In een uitspraak van de Raad van State, in de zaak BFGoodrich van 8 november 1999, is door de Raad geoordeeld dat het standstill-beginsel geen absolute werking heeft en dat voor zwarte lijststoffen aan dit beginsel wordt voldaan als gesaneerd is volgens bbt en de restlozing niet onaanvaardbaar is voor het ontvangende oppervlaktewater. Voor de overige stoffen geldt dat na het toepassen van but de restlozing niet onaanvaardbaar mag zijn voor het ontvangende oppervlaktewater. De lozing is onaanvaardbaar als, ondanks aanvullende maatregelen, uit de immissietoets blijkt dat de lozing een significante bijdrage levert aan het overschrijden van de waterkwaliteitsdoelstelling.

1.7 Voorzorgprincipe

In de onder 1.6 genoemde uitspraak is door de Raad van State geoordeeld dat, conform de tekst van NW3, met de emissieaanpak tevens invulling wordt gegeven aan het zogenaamde voorzorgprincipe, zoals overeengekomen tijdens de tweede Noordzeeministersconferentie. Derhalve mag er, na het toepassen van de immissietoets en de toetsing aan het standstillbeginsel, geen twijfel meer bestaan over eventuele negatieve gevolgen van de restlozing voor het ecosysteem van de Waddenzee.

1.8 Kaderrichtlijn Water

De Kaderrichtlijn Water (KRW) kent het principe van 'geen achteruitgang'. In het spraakgebruik wordt veelal gesproken over 'standstill'. Het uitgangspunt van de KRW is dat er in heel Europa een zeer goede tot goede waterkwaliteit aanwezig is. In de KRW is het begrip 'geen achteruitgang' gekoppeld aan het begrip 'toestand'. Voorkomen moet worden dat de toestand van het water verslechtert.

Daar de KRW de 'toestand' beschrijft op het niveau van waterlichamen is dit in principe ook het niveau waarop 'geen achteruitgang' wordt toegepast. Eventuele onduidelijkheid zou gelegen zijn in het feit dat de doelstellingen nog niet concreet zijn vastgesteld dan wel dat de aanwijzing van waterlichamen, dat wil zeggen het niveau waarop de afweging dient te geschieden, nog slechts een voorlopige aanwijzing betreft en daardoor nog kan wijzigen. De aanwijzing van de waterlichamen is echter formeel gemeld aan de EU, waardoor het aanbevelenswaardig is om de lozing te toetsen op het voorlopig aangewezen waterlichaamniveau. De KRW hanteert voor de chemische toestand twee klassen: 'goed' en 'slecht'. Voor de ecologische toestand zijn er vijf klassen: zeer goed / goed / matig / slecht / zeer slecht. Voorkomen moet worden dat bij de formele beoordeling het waterlichaam in een slechtere klasse komt. Het betreft hier een totaal beoordeling.

Een nieuwe emissie is hiermee formeel niet in strijd met 'geen achteruitgang' indien die niet leidt tot normoverschrijding of indien een ander aspect al heeft geleid tot een slechtere waardering van het waterlichaam. In het geval dat de waardering van het waterlichaam niet verslechtert maar de afstand tot het te bereiken doel wel wordt vergroot, doordat bijvoorbeeld voor een groter aantal stoffen dan voorheen de norm wordt overschreden, lijkt het aannemelijk deze situatie wel op te vatten als een achteruitgang.

Strikt genomen moet worden getoetst aan de normen die conform de voorgeschreven afleidingsmethoden uit de KRW zijn afgeleid. Dit laatste heeft nog niet plaatsgevonden, maar de bestaande (ad-hoc) MTR-waarden worden wel beschouwd als een reële indicatie van het gewenste ecologische- en chemische normniveau. Dit blijkt ook uit de uitgevoerde artikel 5-rapportages voor de KRW.

De chemische toestand wordt bepaald door de prioritare stoffen en de stoffen die genoemd zijn in het kader van consolidatierichtlijn 2006/11. Als de lozing geen prioritare stoffen bevat en geen stoffen bevat die genoemd zijn in het kader van consolidatierichtlijn 2006/11, dan is een chemische toetsing niet aan de orde en volstaat een ecologische beoordeling. Bij de ecologische beoordeling worden de stoffen getoetst aan de (ad-hoc) MTR-normen. Indien voor één stof de betreffende (ad-hoc) MTR wordt overschreden, kan de ecologische toestand niet hoger worden beoordeeld dan matig. De stofbeoordeling binnen de ecologische beoordeling bepaalt dus mede de grens tussen de matige en de goede ecologische toestand.

In dit kader dient beoordeeld te worden of op de meetpunten, die representatief worden geacht voor het beoordelen van de toestand van het betreffende waterlichaam, de (ad-hoc)MTR niet wordt overschreden en ook in geval van extra lozing niet zal worden overschreden. Indien er geen overschrijding plaatsvindt, zal de extra lozing er niet toe leiden dat de afstand tot de te behalen KRW-doelstelling voor het waterlichaam als geheel groter wordt. In dat geval is er géén sprake van achteruitgang in het licht van de wijze waarop dit in de KRW is verwoord en is de extra lozing niet in strijd met het principe van 'geen achteruitgang' uit de KRW.

2 BELEID ZWARE ONGEVALLLEN EN ONVOORZIENE LOZINGEN

2.1 Beleid ter preventie van zware ongevallen

In 1982 heeft de EU de (post)-SEVESO-richtlijn (82/501) uitgevaardigd. Deze richtlijn is in Nederland in 1989 geïmplementeerd door middel van het Wm-Besluit Risico's Zware Ongevallen (BRZO). In 1996 is als vervolg hierop de SEVESO-II-richtlijn (96/82) uitgevaardigd. De richtlijn wordt geïmplementeerd door middel van het BRZO99 (Stb. 1999, 234), gewijzigd bij besluit van 24 juni 2005. In 2005 is een verbeterprogramma opgezet. Doel van het verbeterprogramma is: de verhoudingen en werkwijzen van uitvoerende overheden zodanig veranderen dat ze naar de bedrijven toe bij het toepassen van het BRZO als eenheid functioneren op een landelijk uniforme basis. Een betere BRZO-prestatie van bedrijven en overheden, meer toetsbaar en beter uitvoerbaar, is het eindresultaat.

Een inrichting valt onder de richtlijn wanneer op het terrein van de inrichting stoffen voorkomen die de drempelwaarde overschrijden. In het BRZO99 worden twee drempels gehanteerd: een 'lage' en een 'hoge' drempel. Wordt de 'lage' drempel overschreden dan dient de exploitant van die inrichting een document op te stellen waarin het beleid ter preventie van zware ongevallen is vastgelegd (artikel 7 bedrijven). Dit document, het zogenoemde PBZO (preventiebeleid zware ongevallen), moet borg staan voor een hoog beschermingsniveau voor de mens en het milieu en dient op de specifieke situatie toegesneden te zijn. Wordt ook de 'hoge' drempel overschreden, dan dient voor de betreffende inrichting een veiligheidsrapport opgesteld te worden (artikel 9 bedrijven). In de huidige wet- en regelgeving bestaan verschillende rapportageplichten voor inrichtingen aangaande risico's: externe veiligheidsrapporten (EVR), arbeidsveiligheidsrapporten (AVR), noodplannen etc. Met het verschijnen van het BRZO99 is nog slechts sprake van één veiligheidsrapport. Voor waterkwaliteitsbeheerders heeft deze integratie geen gevolgen. Naast bovengenoemde integratie is sprake van een duidelijker afstemming met het ruimtelijke ordenings- en vestigingsbeleid. Lidstaten worden verplicht om bij de vestiging van nieuwe bedrijven een adequate veiligheidsafstand aan te houden. Bij bestaande bedrijven zullen, in het geval zoning niet kan worden toegepast, aanvullende maatregelen genomen moeten worden.

2.2 Beleid 'onvoorziene lozingen'

Op basis van de eerder genoemde NW3 en het IMP-water is in de CIW-nota 'Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen' het beleidsterrein van de onvoorziene lozingen verder uitgewerkt en geconcretiseerd. De gevolgde aanpak is in grote lijnen hetzelfde als voor reguliere lozingen van afvalwater. Door middel van het implementeren van de 'stand der veiligheidstechniek' moeten onvoorziene lozingen en de gevolgen daarvan zoveel mogelijk worden voorkomen.

Dit uitgangspunt geldt ongeacht de aard van de inrichting en de daar gehanteerde stoffen en processen. Voor een aantal specifieke activiteiten (bijvoorbeeld de opslag en transport van gevaarlijke stoffen) heeft de Commissie Preventie Rampen indertijd richtlijnen opgesteld. Deze CPR-richtlijnen zijn inmiddels vervangen door de PGS-richtlijnen.

Wanneer een bedrijf voldoet aan de 'stand der veiligheidstechniek' betekent dit niet dat het risico tot nul wordt gereduceerd. Nagegaan moet worden of het algemene niveau van voorzieningen voldoende is om onaantoonbare negatieve gevolgen voor het milieu, als gevolg van onvoorziene lozingen, te voorkomen.

Hiervoor kan een risicoanalysemodel (genaamd Proteus, ontwikkeld en beschikbaar gesteld door RWS-RIZA op de website www.wateremissies.nl) worden gebruikt waarin rekening wordt gehouden met locatiespecifieke omstandigheden. In het model wordt rekening gehouden met:

- bedrijfsactiviteiten en toegepaste stoffen;
- lozingssituatie met betrekking tot (de eigenschappen van) het ontvangend oppervlaktewater en/of rioolwaterzuiveringsinrichting;
- het risicomanagement.

Omdat het niet altijd doenlijk is om alle activiteiten binnen een inrichting te modelleren is een selectiesysteem ontwikkeld. Dit systeem zorgt ervoor dat alleen de meest risicovolle activiteiten meegenomen worden in de modellering. Het selectiesysteem is nader beschreven in de CIW-nota 'Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen'.

De beoordeling van risico's van onvoorziene lozingen kan op twee manieren plaatsvinden: kwalitatief of kwantitatief. Met een kwalitatieve beoordeling kunnen alleen soortgelijke inrichtingen of activiteiten met elkaar worden vergeleken. Met een kwantitatieve beoordeling kan worden bepaald of een onvoorziene lozing toelaatbaar is en/of aanvullende maatregelen, technisch en/of organisatorisch van aard, getroffen moeten worden.

3 TOEPASSING NATUURWETGEVING

Het afwegingskader, zoals verwoord in artikel 6 van de Habitatrictlijn en dat mede van toepassing is op de Vogelrichtlijn, houdt onder meer in dat moet worden beoordeeld of de lozing mogelijkwijs gevolgen kan hebben voor de natuurwaarden in de aangewezen natuurgebieden, waaronder de Waddenzee.

Het afwegingskader is in soortgelijke bewoordingen terug te vinden in de afwegformules die zijn opgenomen in de planologische kernbeslissing Structuurschema Groene Ruimte en de PKB-Waddenzee en werkt in de besluitvorming door in enkele wettelijke kaders zoals onder andere de Wet Ruimtelijke Ordening en de Natuurbeschermingswet. In deze kaders zal moeten worden vastgesteld of het onderhavige besluit omtrent de aangevraagde wijziging van de aan de vergunning verbonden voorschriften, significante gevolgen zal hebben voor de aangewezen natuurgebieden.

4 VERGUNNINGSSITUATIE

4.1 Onderzoeksverplichtingen oude vergunning

In het besluit van 28 januari 2003 met kenmerk DNN 2003/575 is een onderzoeksverplichting opgenomen. Deze onderzoeksverplichting betreft onderzoek gericht op vermindering van de lozing van pekeldzuiveringsslib.

In het milieujaarverslag 2004 heeft Akzo Nobel Salt over dit onderzoek gerapporteerd. Akzo heeft daarbij aangegeven dat ondanks langdurig onderzoek naar toepassing van een mijnbouw-hulpstof nog geen goed werkend middel is gevonden dat het oplossen van verontreinigingen in de zoutcavernes tegen gaat. Akzo blijft echter wel zoeken naar mogelijkheden om de lozing van pekeldzuiveringsslib naar de Bocht van Watum te verminderen. Dit is ook zo vastgelegd in het milieujaarverslag (MJV) van 2004. Opgemerkt wordt dat inmiddels wel een mijnbouw-hulpstof is gevonden, waar momenteel onderzoek naar wordt gedaan.

4.2 Aanvraag nieuwe vergunning

Akzo Nobel Salt is voornemens om het Sulfaatbedrijf te sluiten en een vierde kristallisatiestraat in het Zoutbedrijf te installeren. Vanwege deze aanpassingen heeft Akzo Nobel Salt een aanvraag voor een nieuwe vergunning ingediend.

Deze aanvraag voor een vergunning op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) en de Wet milieubeheer heeft Akzo Nobel Salt op 23 maart 2007 bij de Provincie Groningen ingediend. Op 29 mei 2007 is een aanvulling op de aanvraag ontvangen.

4.3 Coördinatie

Akzo Nobel Salt heeft tegelijkertijd met het indienen van de Wvo-aanvraag bij Rijkswaterstaat Noord-Nederland een aanvraag ingevolge de Wet milieubeheer ingediend bij de Provincie Groningen. In verband met de samenhang tussen de aanvragen zal de Provincie Groningen, conform paragraaf 14.1 van de Wet milieubeheer, een gecoördineerde behandeling van de aanvragen verzorgen.

4.4 Milieueffectrapportage (MER)

Op grond van het Gewijzigde Besluit Milieueffectrapportage (1994) is de onderhavige activiteit niet m.e.r.-plichtig. Ook is onderhavige activiteit niet m.e.r.-beoordelingsplichtig.

4.5 Besluit Risico Zware Ongevallen

In het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO 1999) is vastgelegd bij welke opslaghoeveelheden gevaarlijke stoffen bedrijfsspecifiek naar de veiligheidsrisico's moet worden gekeken. Akzo Nobel Salt heeft in mei 2001 een VR opgesteld, en vernieuwd in december 2005.

4.6 Milieuzorgsysteem

Akzo Nobel Salt heeft een Intern Milieuzorgsysteem (IMS) opgezet en geformaliseerd in een handboek, conform ISO 14.001-2000 Dit houdt in dat het bedrijf zodanige (organisatorische) maatregelen heeft geïmplementeerd dat het minimaal in staat is om te voldoen aan de wet- en regelgeving en bovendien invulling geeft aan het continue verbeteren van de milieuprestaties. De doelstellingen van het bedrijf op het gebied van milieu zijn opgenomen in een bedrijfsmilieuplan (BMP) en de voortgang van het bereiken van deze doelstellingen wordt jaarlijks gerapporteerd in een milieujaarverslag.

5 BEDRIJFSBESCHRIJVING (ALGEMEEN)

5.1 Productiecapaciteit

Akzo Nobel Salt is een bedrijf dat keukenzout (NaCl) produceert. Daartoe wordt ruwe pekela via pijpleidingen aangevoerd uit twee ondergrondse zoutvoorkomens, één nabij Zuidwending en één nabij Heiligerlee.

Het bedrijf bestaat uit drie hoofdonderdelen, de pekela zuivering, de zoutbedrijven en het Droogzoutbedrijf. In de Pekela zuivering wordt deze pekela gezuiverd door het neerslaan en afscheiden van ongewenste bestanddelen, die op de Bocht van Watum worden geloosd. De gezuiverde pekela wordt geleverd aan de zoutbedrijven, evenals voor het bij Akzo Nobel behorende Membraam Elektrolyse Bedrijf en het lichte soda bedrijf van Brunner Mond. In de zoutbedrijven wordt door kristallisatie uit de gezuiverde pekela natriumchloride gewonnen. In het Droogzoutbedrijf wordt het natte zout van de zoutfabrieken gedroogd (< 0,1% water) met behulp van hete lucht.

De productiecapaciteit bedraagt 3500 kton nat zout waarvan 280 kton droog zout op jaarbasis.

5.2 Productieprocessen

In het kort wordt hieronder het productieproces dat bij Akzo Nobel Salt plaatsvindt weergegeven.

Ruwe pekela wordt via pijpleidingen aangevoerd uit twee ondergrondse zoutvoorkomens, één nabij Zuidwending en één nabij Heiligerlee. Bij de pekela winning wordt een additief gebruikt. In de Pekela zuivering wordt deze ruwe pekela gezuiverd met behulp van alkaliteit (OH^- en CO_3^{2-}), natronloog en soda. De ongewenste bestanddelen worden door neerslaan en bezinking afgescheiden in drie parallel werkende installaties met meerdere tanks. Ter verbetering van de bezinkeigenschappen wordt een vlokmiddel toegevoegd. De stoffen die verwijderd worden zijn voornamelijk Ca- en Mg-zouten die neerslaan als CaCO_3 en $\text{Mg}(\text{OH})_2$. Om de neerslagreacties zo volledig mogelijk te laten verlopen wordt een overmaat aan alkaliteit toegevoegd. Het neerslag wordt gevormd in de reactietanks en afgescheiden in de bezinkers.

Deze neerslag, dikslib genoemd, wordt met water afkomstig uit de Oosterhornhaven verdund. Aan het 'dunslib' wordt het zure afvalwater afkomstig van Delamine toegevoegd, alsmede overschotten aan zoutzuur afkomstig van Teijin Twaron. Op deze wijze wordt de alkalische afvalpekela zoveel mogelijk geneutraliseerd. Het dunslib wordt na ontgassing via de neutralisatie-installatie afgevoerd en uiteindelijk via wasteleiding 4 op de Bocht van Watum geloosd. Ander afvalwater zoals spoelwater, afgewerkt zuur, dat vrijkomt bij scalevrij maken van leidingen, lekkagewater van pompen en condensaat worden via het zoutkoelwaternet op het Zeehavenkanaal geloosd.

De voeding van de 4 zoutfabrieken (A, B, C en D genoemd) is gezuiverde pekela afkomstig van de Pekela zuivering. In de zoutfabrieken A, B en D wordt de gezuiverde pekela in de pekela mengtank gemengd met de moederloog uit de indikker en het filtraat van de centrifuges. In zoutfabriek C gebeurt dit alleen wanneer met alle fabrieken één kwaliteit zout wordt geproduceerd.

De pekels uit de mengtanks worden ontgast, voorverwarmd en gevoed aan de verdampers (vier per fabriek). Het voorwarmen van de verschillende voedingsstromen geschiedt in damp- en condensaatvoorwarmers waarin de, bij het kristalliseren vrijkomende damp- en condensaatstromen, hun warmte afstaan aan de voedingspekels. De condensaatstromen worden uiteindelijk gezamenlijk als mengcondensaat afgevoerd en hergebruikt als industriewater.

Boven in de verdampers zijn demisters ingebouwd om het meesleuren van pekels met de dampstroom te voorkomen. Deze demisters worden gemiddeld 2 tot 3 x per dag met condensaat gespoeld om dichtgroei door zoutkristallen te voorkomen. De spoelwaterstof valt in de verdampers.

De zoutkristallen worden via een aftapbeen onder uit de verdampers verwijderd en afgevoerd naar de brijbak. In de aftapbenen wordt gezuiverde pekels gesuppleerd om de zoutkristallen te koelen en van 'moederloog' te ontdoen. Het moederloog wordt teruggespoeld in de verdampers.

Tengevolge van de indamping en het terugspoelen van moederloog treedt ophoping van verontreiniging in de verdampers op, hetgeen de zoutkwaliteit beïnvloedt. Om dit tegen te gaan worden de verdampers in serie gespuid (I II III IV spui-afscheider). De in de spui-afscheider afgescheiden zoutkristallen gaan eveneens naar de brijbak. Van hieruit wordt het mengsel naar een indikker verpompt, waar de zoutbrij bezinkt en tot een hoger vaste stof gehalte wordt ingedikt.

De ingedikte brij gaat naar de centrifuges waarin de zoutkristallen worden afgescheiden van de waterstof. In de centrifuges wordt het zout gewassen met een mengsel van gezuiverde pekels en condensaat of alleen met condensaat. Zowel de overloop van de indikers als het filtraat van de centrifuges loopt af naar de pekelmengtank. Het uit de centrifuges komende zout wordt afgevoerd naar de opslagloodsen.

Een deel van dit zout dient als voeding voor het Droogzoutbedrijf. Het geproduceerde 'natte' zout wordt met behulp van warme lucht in een droger verder van vocht ontdaan. Afvalwater uit deze fabriek bestaat voornamelijk uit spoel- en schrobwater om de droger schoon te maken ('ontzouten') en het wegspoelen van mors- en veegzout.

5.3 Procesbeheersing

Alle processen zijn volcontinu, d.w.z. 24 uur per dag, 365 dagen per jaar in bedrijf, behoudens onderbrekingen voor bijvoorbeeld onderhoud. De procesregeling en -besturing van de geautomatiseerde productieprocessen vindt plaats vanuit een centrale meet- en regelkamer.

Bij Akzo Nobel Salt komt ten gevolge van de activiteiten in hoofdzaak zouthoudend afvalwater vrij. De hoofdstroom, afkomstig uit de pekelszuivering, wordt op de Bocht van Watum geloosd. De andere afvalwaterstromen, die binnen de diverse processtappen vrijkomen, worden via het bedrijfsrioleringsstelsel rechtstreeks op het zoutkoelwaternet geloosd.

5.4 Afvalwaterstromen

5.4.1 Afvalwater naar de Bocht van Watum

Het afvalwater dat op de Bocht van Watum wordt geloosd is het afvalwater dat vrijkomt bij de pekelzuivering. Dit zogenaamde dikslib is basisch en wordt verdund met oppervlaktewater afkomstig uit de Oosterhornhaven en deels geneutraliseerd met het zure afvalwater van Delamine en zoutzuur afkomstig van de bedrijven MCA en MEB, hetgeen in de aanvraag de 'zoutzuurvernietiging' wordt genoemd, alvorens lozing plaatsvindt.

De verontreiniging bestaat voornamelijk uit diverse zouten zoals calciumcarbonaat en magnesiumhydroxide. Tevens zal een restant van het vlokmiddel, dat gebruikt wordt bij de pekelzuivering, aanwezig zijn in het afvalwater. Voorts wordt het spoelwater, met restanten zout en soda, van de binnenhavenverlading via deze zoutzuurvernietiging geloosd.

5.4.2 Afvalwater naar het Zeehavenkanaal

Het afvalwater naar het Zeehavenkanaal wordt via het zoutkoelwaternet, in beheer bij Akzo Utility Bedrijf (AUB) geloosd. Het afvalwater van Akzo Nobel Salt bestaat voornamelijk uit koelwater dat gebruikt wordt bij de zoutbedrijven ten behoeve van het kristallisatieproces. Het koelwater wordt door het AUB geconditioneerd en geleverd. Na gebruik van dit koelwater door Akzo Nobel Salt wordt dit teruggeleverd aan het AUB door lozing op het zoutkoelwaternet. De verontreiniging in dit afvalwater betreft alleen thermische verontreiniging. Het AUB heeft de beschikking over een Wvo-vergunning voor lozing van deze thermische verontreiniging en de zuurgraad.

Naast het koelwater worden nog andere afvalwaterstromen gezamenlijk met het koelwater geloosd. Het betreft huishoudelijk afvalwater, dat via een septic tank wordt geloosd. In verband met de bouw van een nieuwe rioolwaterzuivering (de ZAWZI van Evides), zal het huishoudelijk afvalwater worden geloosd via een nieuw aan te leggen persriool op deze rioolwaterzuivering.

Tevens wordt via het zoutkoelwater net geloosd de afloop van de spoelplaats via een olie-afscheider, afvalwater afkomstig van zuren van leidingen e.d. dat nikkel en koper bevat, spoelwater en de afvalwaterstromen, afkomstig van de processen. De verontreinigingen in laatst genoemde afvalwaterstromen bestaan voornamelijk uit zouten.

Voorts zal een restant van een aantal hulpstoffen, aanwezig zijn in het afvalwater.

6 BEOORDELING VAN DE AANVRAAG

6.1 Toetsing aan IPPC en de Beste Beschikbare Technieken

Akzo Nobel Salt is een installatie die onder de werkingssfeer van de IPPC Richtlijn valt, en wel onder categorie 4.2.d. Op grond van de IPPC richtlijn dient een bedrijf de Beste Beschikbare Technieken (BBT) toe te passen. In de vergunning dienen vervolgens onder andere emissiegrenswaarden te zijn opgenomen, welke gebaseerd zijn op deze BBT, met in achtneming van de technische kenmerken en de geografische ligging van de inrichting alsmede plaatselijke milieumomstandigheden. De Europese Commissie brengt zogeheten BAT Referentie documenten (BREF's) uit, waarin een overzicht wordt gegeven van maatregelen, die als BBT kunnen worden beschouwd.

Voor toetsing van het productieproces, zoals bij Akzo Nobel Salt wordt toegepast, aan de Beste Beschikbare Technieken is gebruik gemaakt van het concept van het BREF 'Reference Document on Best Available Techniques for the production of Large Volume Inorganic Chemicals – Solid and Others Industry'. In dit BREF wordt het productieproces van lichte- en zware soda en van natriumbicarbonaat beschreven, waar de pekeldzuivering deel van uit maakt, en kan daarmee worden aangewend voor toetsing aan de Beste Beschikbare Techniek.

Het productieproces bij Akzo Nobel Salt komt overeen met wat is beschreven in dit BREF. In de aanvraag is een BBT vergelijking gemaakt tussen de pekeldzuivering bij Akzo Nobel Salt en het BREF. Uit deze vergelijking blijkt dat de grondstoffenverbruiken en - kwaliteiten van Akzo Nobel Salt binnen de ranges, genoemd in het BREF liggen. Daarmee kan gesteld worden dat Akzo Nobel Salt voldoet aan beste beschikbare techniek voor de productie van zout.

6.1.1 Beoordeling van de afvalwatersituatie aan BBT

In het concept van het BREF 'Reference Document on Best Available Techniques for the production of Large Volume Inorganic Chemicals – Solid and Others Industry ' wordt aandacht besteed aan de herkomst van de afvalwaterstromen, die de grootste bijdrage leveren aan de lozing bij het Solvay soda productieproces. In de specifieke situatie van Akzo Nobel Salt, die alleen betrekking heeft op de zuivering van pekeld, wordt de lozing hoofdzakelijk bepaald door de neerslagreacties. Aangezien in dit hoofdstuk van het BREF de pekeldzuivering een onderdeel vormt van de sodaproductie, wordt aangegeven dat dit afvalwater veelal gezamenlijk met het afvalwater van de destillatiesectie van de sodaproductie wordt geloosd. Daarbij is aangegeven dat dit veelal rechtstreekse lozing betekent. Bij Akzo Nobel Salt vindt dan ook rechtstreekse lozing van dit afvalwater plaats.

De concentraties van zouten die in het afvalwater aanwezig zijn, zijn in het BREF aangegeven en sterk vergelijkbaar met hetgeen in de aanvraag van Akzo Nobel Salt is aangegeven.

In het BREF is tevens aangegeven dat onderzoeken naar winning van kalk (CaCO_3) uit het afvalwater heeft uitgewezen dat deze mogelijkheid op veel problemen stuit in verband met de hoge chloride concentraties.

Verdere toetsing vindt vervolgens plaats in het BREF 'Reference Document on Best Available Techniques in Common Waste Water and Waste Gas Treatment / Management Systems in the Chemical Sector'.

Additioneel ten opzichte van het BREF over de anorganische chemie wordt in dit BREF aandacht besteed aan de gescheiden inzameling en de methode van afvalwaterbehandeling.

De afvalwaterstromen worden ingezameld naar mate van vervuiling. Zo wordt het afvalwater, afkomstig van de pekzuivering (met hoge concentraties zouten en onopgeloste bestanddelen) afzonderlijk ingezameld en geloosd. In het BREF is aangegeven dat zuiveringstechnieken moeten worden toegepast, alleen indien dit vanuit de waterkwaliteitsoverwegingen voor het ontvangend oppervlaktewater wenselijk is. Aangezien hier lozing op zout ontvangend oppervlaktewater plaatsvindt, is aanvullende behandeling van het afvalwater niet noodzakelijk, anders dan correctie op de zuurgraad van het te lozen afvalwater. Dit wordt tevens nader toegelicht in de emissie/immissietoets in hoofdstuk 6.5.

Het overige afvalwater, met lagere zoutconcentraties, wordt op het zoutkoelwaternet geloosd. Ook voor deze lozing geldt dat zuiveringstechnieken moeten worden toegepast, alleen indien dit vanuit de waterkwaliteitsoverwegingen voor het ontvangend oppervlaktewater wenselijk is. Huishoudelijk afvalwater wordt in 2008 via een persriool aangesloten op de ZAWZI van Evides.

Tot slot is voor de beoordeling van het koelwater/koelsysteem het BREF 'Reference Document on the application of Best Available Techniques to Industrial Cooling Systems' gehanteerd. Aangezien dit een zogenaamde horizontaal BREF is, wordt niet op het productieproces zelf ingegaan, maar worden meer algemene eisen aan het koelsysteem gesteld. Daarbij wordt opgemerkt dat de uiteindelijke oplossing per locatie zal verschillen.

De algemene aanpak om tot de beste beschikbare technieken te komen voor koelsystemen ligt in:

1. het terugdringen van de noodzaak van koeling
2. het hergebruiken van vrijkomende warmte en hieraan gerelateerd, de reductie van het watergebruik
3. het beperken van de impact op het omliggende milieu (beperking visintrek en de beperking van chemische verontreiniging)

De levering en afvoer van koelwater wordt verzorgd door Akzo AUB. Als bron voor koelwater wordt bij Akzo Nobel Salt oppervlaktewater gebruikt en dit wordt ingezet ten behoeve van proceskoeling bij de indampers. Tevens worden de warmte van de af te koelen processtromen uitgewisseld met de koude op te warmen processtromen.

Vanwege dit systeem is het niet mogelijk het watergebruik verder te reduceren. Wel wordt rekening gehouden met de omstandigheden, zodat het waterverbruik in de winter lager is dan in de zomer.

Overige aspecten zijn beoordeeld in de Wvo-vergunning van Akzo AUB, van 5 december 2005 met kenmerk DNN 2005/5659.

Hiermee kan gesteld worden dat Akzo Nobel Salt voldoet aan beste beschikbare technieken.

6.1.2 Beoordeling aan overige aspecten van de IPPC Richtlijn

De overige aspecten waaraan volgens de IPPC Richtlijn getoetst dient te worden komen bij de afzonderlijke onderwerpen van de beoordeling van de aanvraag aan bod. Daartoe kunnen worden genoemd de toetsing aan het voorkomen van ongevallen en het beperken van de gevolgen daarvan (bij 'risico's onvoorziene lozingen'), de toetsing van de beïnvloeding van de emissie over langere afstand en toetsing aan de milieukwaliteitsnormen, zoals de MTR (beide bij 'emissie/immissietoets').

6.2 Beoordeling afvalwatersituatie

6.2.1 Beoordeling lozing afvalwater op de Bocht van Watum

Voor de lozing op de Bocht van Watum zal de gemiddelde hoeveelheid te lozen slib ongeveer 100 m³/uur bedragen. Dit dikslib bestaat uit pekels met vaste stof. De componenten in de vaste stof zijn voornamelijk calciumcarbonaat en magnesiumhydroxide. Tevens wordt afvalwater afkomstig van Delamine, zoutzuur, afkomstig van Teijin Twaron, MCA en MEB en spoelwater van de verlading binnenhaven geloosd. Het slib wordt verdund met oppervlaktewater van de Oosterhornhaven.

De waarden en concentraties van afzonderlijke parameters liggen naar verwachting op het volgende niveau:

- onopgeloste bestanddelen: 150 g/l
- (opgeloste) zouten: 300 g/l
- pH: 7 < pH < 11

Beheersing afvalwatersamenstelling

Het afvalwater komt binnen het proces vrij bij de pekeldzuivering, waarbij tevens een vlokmiddel wordt gebruikt ten behoeve van neerslagvorming. Het afvalwater wordt gecorrigeerd op zuurgraad voorafgaand aan de lozing. Voor de verontreinigingen in dit afvalwater geldt de waterkwaliteitsaanpak. Zoals tevens eerder aangegeven voldoet Akzo Nobel Salt voor wat betreft deze afvalwaterlozing aan de Beste Beschikbare Technieken.

Voorts heeft Akzo Nobel Salt met betrekking tot het gebruik van natronloog aangegeven dat normaliter deze hulpstof wordt aangeleverd door Akzo MEB. Indien Akzo MEB het natronloog niet kan aanleveren heeft Akzo Nobel Salt aangegeven bij de leveranciers rekening te houden met de kwaliteit van het natronloog.

Ook wordt een aantal productiehulpstoffen gebruikt bij de pekeldzuivering en het productieproces. Een klein deel hiervan zal in het afvalwater terecht komen. Gezien de omvang van het restant in het te lozen afvalwater is verdere sanering hiervan niet noodzakelijk. Om het gebruik tot een minimum te beperken is wel een voorschrift opgenomen ten aanzien van het jaarverbruik.

Lozing van Delamine

Het dikslib, afkomstig van de pekeldzuivering is basisch. Om de zuurgraad te verlagen, wordt deze lozing gecombineerd met de zure afvalwaterstromen van Delamine in de 'zoutzuurvernietiging'. De lozing van afvalwater afkomstig van Delamine is reeds beoordeeld en vergund in de Wvo-vergunning van Delamine (DNN 2005/2817 van 22 juni 2005). Vanwege de mogelijke lozing van EOX in het afvalwater, afkomstig van Delamine, zijn in de betreffende vergunning hieraan lozingseisen gesteld.

Evenzo wordt zoutzuur, afkomstig van Teijin Twaron, MCA en MEB gebruikt. Het betreft een overschot aan zoutzuur. Het zoutzuur dient gedoseerd te worden toegevoegd.

Zoals vermeld wordt binnen de processen nog een aantal hulpstoffen gebruikt. Met behulp van afstemming van de juiste dosering en met good-housekeeping maatregelen wordt invulling gegeven aan BBT.

6.2.2 Beoordeling lozing afvalwater op het Zeehavenkanaal

Inleiding

De lozing op het Zeehavenkanaal vindt plaats via het zoutkoelwaternet. De gemiddelde hoeveelheid te lozen afvalwater zal ongeveer 16.750 m³/uur bedragen. Deze lozing bestaat voor het grootste deel uit de lozing van koelwater. Daarnaast worden nog procesafvalwaterstromen via het zoutkoelwaternet geloosd. De verontreiniging in dit te lozen afvalwater bestaat voornamelijk uit warmte en zouten.

De waarden en concentraties van afzonderlijke parameters liggen naar verwachting op het volgende niveau:

- zouten: 1,5 g/l
- temperatuur: < 33 °C
- warmtevracht: ongeveer 190 MW (bij 10°C temperatuurverschil)
- zuurgraad: deze ligt tussen de 6 en 10 pH-eenheden

Beheersing afvalwatersamenstelling

Het afvalwater komt binnen het proces vrij bij de mengcondensoren. Voor de verontreinigingen, voornamelijk bestaande uit zouten, in dit afvalwater geldt de waterkwaliteitsaanpak. Tevens wordt een aantal hulpstoffen gebruikt, welke aan het zout worden toegevoegd. De hoeveelheden hiervan zijn gering en komen alleen vrij met spoelen. Met behulp van afstemming van de juiste dosering en met good-housekeeping maatregelen wordt hier invulling gegeven aan BBT.

Het afvalwater afkomstig van de spoelplaats wordt via een olie-afscheider geloosd, en voldoet hiermee aan BBT.

Zoals tevens eerder aangegeven voldoet Akzo Nobel Salt voor wat betreft deze afvalwaterlozing aan de Beste Beschikbare Technieken.

Beoordeling warmtelozing

De warmtevracht bedraagt ongeveer 190 MW. Toetsing van het koelwater aan de Beste Beschikbare Technieken heeft in hoofdstuk 6.2.1 plaatsgevonden, waaruit bleek dat Akzo Nobel Salt hieraan voldoet. De beoordeling van de lozing van warmte heeft plaatsgevonden in het kader van de Wvo-vergunning van Akzo AUB.

Beheersing zuurgraad

De zuurgraad was in het verleden meer afhankelijk van het aanzuren van de leidingen (zuurreiniging), om scaling tegen te gaan. Dit zal nu door middel van een productie hulpstof geschieden, zodat de verwachting is dat pieken in de zuurgraad minder voor zullen komen. Door middel van toepassing van good-housekeeping maatregelen en het toepassen van interne procedures zal de zuurgraad naar verwachting beter beheersbaar zal zijn.

In deze vergunning is hieromtrent een nader voorschrift opgenomen. Overigens is in de Wvo-vergunning van Akzo AUB een lozingseis gesteld aan de zuurgraad.

Beoordeling lozing van zouten

Een groot deel van de verontreiniging bestaat uit zouten. Voor de sanering van deze zouten geldt de waterkwaliteitsaanpak en sanering van deze zouten vindt met name plaats door de interne processturing bij de zoutbedrijven. In overeenstemming met de beste beschikbare technieken is verdere aanvullende sanering van de afvalwaterstroom op deze componenten niet noodzakelijk.

Binnen de processen wordt nog een aantal hulpstoffen gebruikt. Met behulp van afstemming van de juiste dosering en met good-housekeeping maatregelen wordt invulling gegeven aan BBT.

Huishoudelijk afvalwater

Huishoudelijk afvalwater wordt behandeld met behulp van een septic tank. Voorzien is dat dit binnen afzienbare tijd behandeling op een biologische afvalwaterzuiveringsinstallatie (de ZAWZI van Evides) zal geschieden. Dan zal het huishoudelijk afvalwater worden geloosd via een nieuw aan te leggen persriool op deze rioolwaterzuivering. Derhalve kan vooralsnog worden ingestemd met deze lozing.

6.3 Lozing van zwartelijststoffen

In het te lozen afvalwater, afkomstig van Akzo Nobel Salt, zijn zwartelijststoffen niet of niet meetbaar aanwezig.

6.4 Toetsing aan ABM

In de aanvraag is opgenomen dat een aantal hulpstoffen wordt gebruikt in het proces. Deze stoffen zijn getoetst aan de ABM, waaruit blijkt dat de gebruikte stoffen een water-bezwaarlijkheid hebben, die een saneringsinspanning B of C betekenen. Voor deze stoffen geldt als inspanningsverplichting dat in beginsel de verontreiniging ten gevolge van deze stof lozing van deze stoffen zoveel mogelijk moet worden voorkomen, respectievelijk dat zoveel mogelijk moet worden voorkomen dat deze stoffen in het afvalwater terechtkomen.

Alle bij Akzo Nobel Salt gebruikte hulpstoffen hebben alle saneringsinspanning B. Deze hulpstoffen zijn nodig voor het proces. Sanering vindt plaats op basis van toepassen van 'good-housekeeping' maatregelen.

6.5 Immissietoets

Om te beoordelen of de restlozing, nadat gesaneerd is volgens de stand der techniek, aanvaardbaar is voor de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater wordt de immissietoets uitgevoerd. Hiertoe is gebruik gemaakt van de systematiek die beschreven staat in het rapport van de Commissie Integraal Waterbeheer (CIW): 'Emissie-immissie prioritering van bronnen en de immissietoets (CIW, 2000).'

Met behulp van deze systematiek wordt in een aantal stappen nagegaan of de lozing een significante bijdrage levert aan het eventueel overschrijden van de MTR van de te lozen stoffen. Indien dat het geval is kunnen aanvullende saneringsmaatregelen van de lozer worden verlangd.

Voor uitbreiding van bestaande lozingsituaties dient eveneens gecontroleerd te worden of de lozing voldoet aan het stand-still beginsel en dus de achtergrondconcentratie van de te lozen stoffen met niet meer dan 10% verhoogd. Deze eis is doorgaans strenger dan de toets aan de waterkwaliteitsdoelstellingen. Voor deze controle is de 'immissietoets voor nieuwe lozingen' ontwikkeld. Daardoor is de eerder genoemde immissietoets bestempeld als 'immissietoets voor bestaande lozingen'. Het verschil tussen deze beide vergelijkbare immissietoetsen is dat bij de immissietoets voor nieuwe lozingen berekend wordt of de bestaande concentratie in het oppervlaktewater niet verslechterd of de bijdrage van de nieuwe lozing niet meer bedraagt dan 10% van de waterkwaliteitsdoelstellingen MTR en VR en dat bij de immissietoets voor bestaande lozingen wordt nagegaan hoe de lozing zich verhoudt tot de waterkwaliteitsdoelstellingen MTR en VR.

6.5.1 Toetsing lozing afvalwater op de Bocht van Watum

Belangrijke aspecten van de lozing op de directe kwaliteit van het oppervlaktewater zijn de zuurgraad, het zoutgehalte en de hoeveelheid onopgeloste bestanddelen. Voor het lozen van deze stoffen geldt de waterkwaliteitsaanpak. In de directe omgeving van het lozingspunt zullen zich wel hogere concentraties voordoen dan de achtergrondconcentraties. Het betreffen hier echter natuurlijke componenten.

Met betrekking tot de zuurgraad geldt dat incidenteel de zuurgraad van het te lozen afvalwater hoog is, tot een waarde van 12. Normaal ligt de zuurgraad op circa 9,8 pH-eenheden. Daarmee zal buiten de mengzone de zuurgraad beneden de 9 komen te liggen en voldoen aan de waterkwaliteitsdoelstellingen.

Ten gevolge van de zuurreinigingen, ten behoeve van verwijdering van afzettingen als calciumcarbonaat, komen koper en nikkel vrij. Voor beide componenten geldt dat de concentraties in het te lozen afvalwater normaal beneden de detectiegrens liggen. Daarmee wordt gesteld dat deze lozing naar verwachting geen nadelig effect op de waterkwaliteit zal hebben.

Voorts wordt een vlokmiddel gebruikt bij de pekeldzuivering. De concentraties zijn laag en bij lozing zullen deze naar verwachting niet leiden tot negatieve effecten voor de waterkwaliteit. Voor de productiehulpstof ligt de concentratie bij lozing boven de adhoc-ER waarde. Door de turbulente omstandigheden rond het lozingspunt is aannemelijk dat het gehalte binnen 25 meter van het lozingspunt tot ruim beneden de waarde voor acute toxiciteit zal zijn. Op 500 meter afstand van het lozingspunt ligt de concentratie onder het adhoc-VR. Aangezien de concentratie wel boven de 10% van het adhoc-VR ligt dient het bedrijf het gebruik tot een minimum te beperken. Daartoe is een dosering van maximaal 18 kg per uur opgenomen en is een registratieverplichting opgelegd.

Uit de immissietoets blijkt dat de lozing naar verwachting geen negatieve effecten zal hebben op de waterkwaliteit van de Bocht van Watum. Derhalve kan ook gesteld worden dat geen sprake zal zijn van grensoverschrijdende effecten.

6.5.2 Toetsing lozing afvalwater op het Zeehavenkanaal

Belangrijke aspecten van de lozing op de directe kwaliteit van het oppervlaktewater zijn de zuurgraad, de temperatuur, het zoutgehalte en de hoeveelheid onopgeloste bestanddelen.

Voor de zouten chloride en sulfaat geldt de waterkwaliteitsaanpak. De toetsing vindt derhalve plaats door een vergelijking met de achtergrondconcentraties. Deze bedraagt voor chloride 19,3 gram per liter en voor sulfaat 2,7 gram per liter.

Bij toetsing van de meest kritische situatie, tijdens maximale pekellozing en minimale koelwaterlozing, blijkt dat de maximale toename in het effluent van het zoute koelwater net dan 1,7 gram chloride per liter en 0,6 gram sulfaat per liter bedraagt. Voorts vindt verdere verdunning plaats in het ontvangend oppervlaktewater waardoor geen significante verslechtering van de waterkwaliteit zal plaatsvinden.

Voor de component Bromide blijkt dat bij lozing in het Zeehavenkanaal de concentratie bij nominale spui (77 m³ per uur) beneden de MTR van 8 mg/l ligt. Tijdens hogere spui (150 m³ per uur) zal buiten de mengzone de concentratie lager zijn dan de MTR. Hiermee kan worden gesteld dat naar verwachting deze lozing geen negatief effect heeft op de waterkwaliteit.

De lozing van koper en nikkel ontstaat door het periodiek moeten zuren van de leidingen, om scale te verwijderen, waarbij een heel klein deel van de leidingen oplost. In de afgelopen jaren zijn door het bedrijf diverse maatregelen getroffen om de lozing van metalen zoveel mogelijk terug te dringen, hetgeen ook blijkt uit de jaarrapportages van Akzo. De gemiddelde concentraties aan nikkel in het te lozen afvalwater ligt onder het MTR, waarmee de lozing van koper derhalve niet zal leiden tot verslechtering van de waterkwaliteit. Voor koper geldt dat de concentratie in het te lozen afvalwater wel boven het MTR ligt, maar buiten de mengzone zal de concentratie lager zijn dan de streefwaarde. Voorts wordt door toepassing van een nieuw middel de zuurreiniging gereduceerd, en dat daarmee de lozing van koper en nikkel nog verder wordt gereduceerd. De verwachting is dat deze lozing van zware metalen daarmee geen significant effect heeft op de oppervlaktewaterkwaliteit.

De lozing van de thermische verontreiniging is beoordeeld en geregeld in het kader van de Wvo-vergunning van AUB.

Voorts wordt een aantal additieven gedoseerd, waarvan een deel zich in het te lozen afvalwater bevindt. Het betreft dosering van een antischuimmiddel en een productie hulpstof. Het antischuimmiddel wordt bij de verdampers van de zoutfabrieken gedoseerd. Het jaarlijks verbruik bedraagt aan actieve stof maximaal 1.750 kg/jaar. Het betreffende middel bevat polydimethylsiloxaan, een stof die volgens het, bij de aanvraag gevoegde productblad niet toxisch is maar ook niet afbreekt. De stof is een sterke filmvormer die zowel het oppervlaktewater als de bodem kan afsluiten voor aeratie. In het verleden is al gezocht naar milieuvriendelijker vervangers, maar deze zijn niet gevonden. Derhalve dient het bedrijf het gebruik tot een minimum te beperken. Daartoe is een lozingseis van maximaal 1750 kg op jaarbasis opgenomen op basis van verbruik en is een registratieverplichting opgelegd. De concentratie aan productiehulpstof ligt bij lozing boven het adhoc-MTR. Buiten de mengzone is de concentratie gedaald tot onder het adhoc-MTR, echter nog wel meer dan 10% van deze waarde. Bij de monding van het Zeehavenkanaal is de concentratie wel tot onder deze waarde gedaald. Op basis hiervan dient het bedrijf het gebruik tot een minimum te beperken. Daartoe is een dosering van maximaal 18 kg per uur opgenomen en is een registratieverplichting opgelegd.

Uit de immissietoets blijkt dat de lozing naar verwachting geen negatieve effecten zal hebben op de waterkwaliteit van Zeehavenkanaal. Derhalve kan ook gesteld worden dat geen sprake zal zijn van grensoverschrijdende effecten.

6.6 Toetsing Standstill-beginsel

Na de immissietoets vindt een beoordeling plaats op basis van het standstill-beginsel. In een uitspraak van de Raad van State, in de zaak BFGoodrich van 8 november 1999, is door de raad geoordeeld dat het standstill-beginsel geen absolute werking heeft en dat voor zwartelijststoffen aan dit beginsel wordt voldaan als gesaneerd is volgens bbt en de restlozing niet onaanvaardbaar is voor het ontvangende oppervlaktewater (m.a.w. de restlozing mag geen significante invloed hebben op de bestaande waterkwaliteit). Voor de overige stoffen geldt dat na het toepassen van BBT de restlozing niet onaanvaardbaar mag zijn voor het ontvangende oppervlaktewater. De lozing is onaanvaardbaar als, ondanks aanvullende maatregelen, uit de immissietoets blijkt dat de lozing een significante bijdrage levert aan het overschrijden van de waterkwaliteitsdoelstelling.

De te lozen stoffen voldoen aan BBT en de restlozing is niet onaanvaardbaar voor het ontvangende oppervlaktewater. De toegestane lozing is dan ook niet in strijd met het standstill-beginsel.

6.7 Kaderrichtlijn Water

Uit de Immissietoets blijkt dat onderhavige lozing geen significante bijdrage levert aan het overschrijden van waterkwaliteitsdoelstellingen die zijn vastgesteld voor de Bocht van Watum en het Zeehavenkanaal. In dit kader kan derhalve worden geconcludeerd dat als gevolg van de lozing de betreffende MTR/VR-waarden ter hoogte van de meetpunten, die representatief worden geacht voor het beoordelen van de toestand in het Eems/Dollard estuarium, niet zullen worden overschreden. De aangevraagde lozing zal er dus niet toe leiden dat de afstand tot de te behalen KRW doelstelling voor het waterlichaam met betrekking tot deze lozingen als geheel groter wordt. In dat geval is derhalve géén sprake van achteruitgang in het licht van de wijze waarop dat in de KRW is verwoord en is de aangevraagde lozing niet in strijd met het principe van 'geen achteruitgang' uit de KRW.

6.8 Inspanningsbeginsel en voorzorgprincipe

Doordat is beantwoord aan de ketenbenadering en de emissieaanpak is bij de onderhavige lozing voldaan aan het inspanningsbeginsel.

Na toepassing van de emissieaanpak, de immissietoets en de toetsing aan het standstill-beginsel, bestaat geen twijfel meer over eventuele negatieve gevolgen van de restlozing voor het ecosysteem van de Waddenzee. Derhalve is bij de onderhavige lozing tevens voldaan aan het voorzorgprincipe.

6.9 Externe werking natuurwetgeving

De onderhavige activiteit komt niet voor op de lijst met 'risicovolle activiteiten', zoals opgenomen in de PKB, welke een onomkeerbaar effect kunnen hebben op de Waddenzee. De lozing vindt plaats op het oppervlaktewater van het Zeehavenkanaal en rechtstreeks op het Eems-Dollardestuarium, die in open verbinding staat met de Waddenzee. Aangezien de activiteit rechtstreeks plaatsvindt in het sinds 1991 als Vogelrichtlijn aangewezen gebied kan sprake zijn van externe werking aangezien de feitelijke lozing mogelijk invloed hierop kan hebben. Deze beoordeling zal geschieden in het kader van de Natuurbescheringswet.

6.10 Beheersing calamiteiten en processtoringen

Het beleid ten aanzien van calamiteiten, zoals verwoord in NW3 is gericht op stabiele aquatische ecosystemen die niet meer verstoord worden door incidentele en calamiteuze emissies naar het oppervlaktewater. Daarbij is de volgende doelstelling geformuleerd: 'realisatie van organisatorische en technische voorzieningen waardoor bij het optreden van calamiteiten en incidenten op het land een minimale tijd van twee uur beschikbaar is voor het voorkomen van emissies naar oppervlaktewater'. Bij incidenten kan ook gedacht worden aan voorzienbare lozingen bij storingen in het productieproces.

In de IPPC Richtlijn is dit eveneens verwoord en worden onder calamiteiten de bijzondere bedrijfsomstandigheden verstaan. Deze worden verder toegelicht als situaties, zoals opstarten, lekken, storingen, korte stilleggingen of definitieve bedrijfsbeëindiging.

Bij Akzo Nobel Salt zijn onvoorziene lozing met name van toepassing bij de opslag van hulpstoffen. Bij de opslag van de hulpstoffen zijn maatregelen getroffen om onvoorziene emissies zo veel mogelijk te beperken. Daartoe worden diverse stoffen binnen opgeslagen, dan wel in een lekbak geplaatst. Hiermee heeft Akzo Nobel Salt in voldoende mate invulling gegeven aan de bovenstaande beleidsuitgangspunten.

6.11 Toelichting op de voorschriften

Algemeen

Akzo Nobel Salt heeft twee, en na aansluiting van het huishoudelijk afvalwater op de ZAWZI, drie afvalwaterstromen, die afzonderlijk geloosd worden, zowel op het oppervlaktewater van de Bocht van Watum, via het zoutkoelwaternet op het Zeehavenkanaal en via de ZAWZI op het Zeehavenkanaal. Borging dat aan de Beste beschikbare Technieken voor de deelstromen wordt voldaan is reeds verwoord in hoofdstuk 6.1.

Zuurgraad

Voor de component zuurgraad is een lozingseis voor de lozing op de Eems gesteld om de kwaliteit van het oppervlaktewater te garanderen. Omdat de hoge pH die door de geloosde stoffen veroorzaakt wordt de relatief meest schadelijke component van het afvalwater is, is de lozing gecombineerd met de zure afvalwaterlozing van Delamine (ex put Z-106) en is het toegestaan om zoutzuur afkomstig van Teijin Twaron, MCA en MEB via de wasteleiding 4 te lozen. Het betreft hier overschot aan zoutzuur. Het zoutzuur dient gedoseerd te worden toegevoegd. Daartoe is een ondergrens gesteld aan de zuurgraad van de lozing (pH=7). Tevens wordt zo geborgd dat wordt voldaan aan de Beste Beschikbare Technieken. De bemonsteringswijze is een steekmonster en de frequentie is dagelijks.

Hulpstoffen

Voorts is voor een aantal hulpstoffen een maximaal jaarverbruik opgelegd. Voor deze hulpstoffen is uit de emissie-immisatie toets namelijk gebleken dat de lozing aanvaardbaar is, maar dat hogere concentraties mogelijk tot een onaanvaardbare situatie kan leiden. Door het stellen van deze lozingseis wordt de kwaliteit van het oppervlaktewater gegarandeerd.

Debiet

Voorts is ten aanzien van de parameter debiet een eis opgenomen. Door het stellen van deze eis wordt de totale vrachtemissie gelimiteerd. Deze eis dient ter bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater, en dient te worden gemeten via continue meting.

Huishoudelijk afvalwater

Huishoudelijk afvalwater wordt behandeld met behulp van een septic tank. Totdat is aangesloten op de ZAWZI van Evides kan worden ingestemd met deze lozing. Voor het beheer van de septic tank is een voorschrift opgenomen.

Goodhousekeeping

Met betrekking tot het zuren is een voorschrift opgenomen dat vergunninghouder is gehouden aan de interne procedure hieromtrent die bij Rijkswaterstaat Noord-Nederland bekend is. Dit voorschrift is expliciet opgenomen, omdat in het verleden bij Akzo Nobel AUB pH overschrijdingen voorkwamen die veroorzaakt werden, doordat vergunninghouder zich niet aan de interne procedure hield. Door middel van dit voorschrift kan rechtstreeks handhavend worden opgetreden.

Verplichten tot meten, bemonsteren, analyseren en rapporteren

Het te lozen afvalwater dient bemonsterd te worden. Voor een aantal parameters zijn geen lozingseisen opgenomen, maar wel een bemonsteringsverplichting om op deze wijze toch zicht te blijven houden op de lozing van deze verontreinigde stoffen. Dit geldt voor de parameters chloride, sulfaat, warmte, koper en nikkel. De parameters chloride en sulfaat worden volgens Akzo interne analysemethodes bepaald. Deze verplichting is opgelegd om te kunnen toetsen dat aan de Beste Beschikbare Techniek wordt voldaan en tevens te borgen dat de kwaliteit van het oppervlaktewater aanvaardbaar blijft.

Voor de lozing op het zoutkoelwaternet komen de diverse deelstromen op verschillende plaatsen vrij. Monsternamen kan plaatsvinden bij de pompen in de fabriek. De locaties, zoals opgenomen in de aanvraag, zijn overgenomen in het tweede schema van bijlage 1, behorende bij deze vergunning.

Jaarlijks dienen de resultaten gerapporteerd te worden.

Registratieverplichting

Naast de parameters die gerapporteerd dienen te worden, dient voor de parameter zuurgraad de meetresultaten bijgehouden te worden. Op deze wijze kan zicht gehouden worden op deze parameter.

Algemene voorschriften

In de voorschriften van onderliggend besluit zijn tevens de volgende algemene voorschriften opgenomen, te weten:

- Controlevoorzieningen; deze dienen op de juiste plaats te zijn aangebracht. De nieuwe controlevoorziening dient de toestemming te hebben van de hoofdingenieur-directeur;
- Interne calamiteiten; indien als gevolg van calamiteiten niet aan de gestelde voorschriften voldaan kan worden dienen ter stond maatregelen genomen te worden en dient de hoofdingenieur-directeur op de hoogte gesteld te worden;
- Externe calamiteiten; als gevolg van calamiteiten, die niet door de lozing van het bedrijf zijn veroorzaakt, kan de vergunninghouder verplicht worden maatregelen van tijdelijke aard te treffen;
- Mededelingen; voorgenomen wijzigingen in het proces of de procesvoering melden.

6.12 Conclusie beoordeling aanvraag

Uit paragraaf 6.1 blijkt dat de lozing voldoet aan de Beste Beschikbare Technieken. De restlozing zal op basis van de conclusies in paragraaf 6.2 t/m 6.11 van de motivering geen significante effecten hebben op de bestaande waterkwaliteit van dat gebied. Derhalve is de lozing niet in strijd met de uitgangspunten van het beleid, zoals verwoord in hoofdstuk 1 en 2.

7 Procedure

7.1 Terinzagelegging

De ontwerpbesluiten ingevolge de Wm en de Wvo hebben tezamen met de aanvraag en de overige van belang zijnde stukken ter inzage gelegen van 18 juni tot en met 30 juli 2007 in het gemeentehuis van Delfzijl.

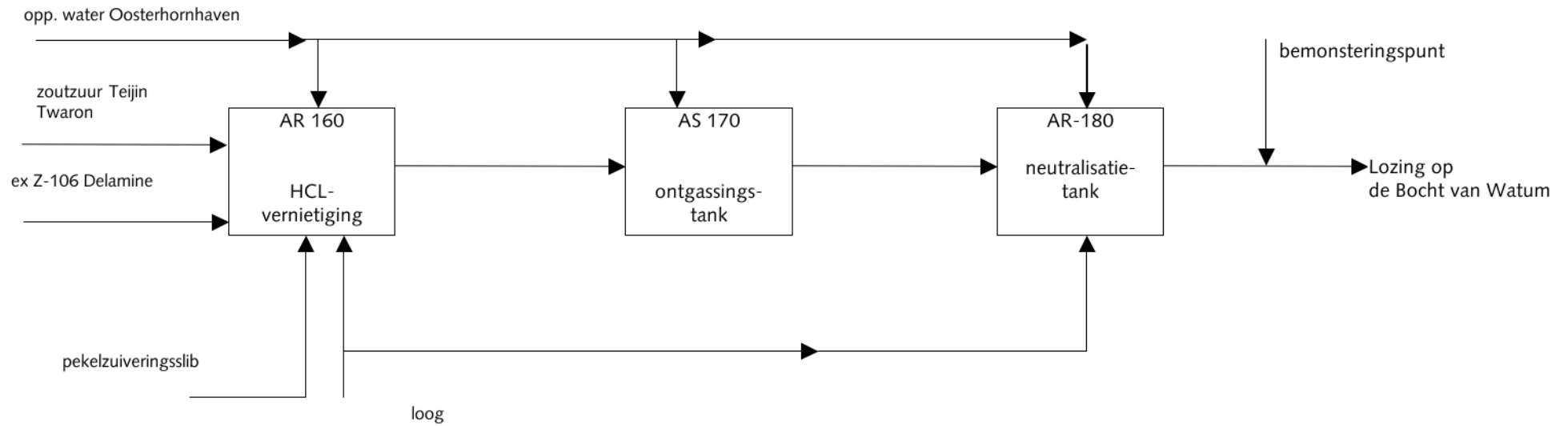
7.2 Ingebrachte adviezen en zienswijzen

Er zijn geen adviezen en zienswijzen ingebracht met betrekking op het ontwerpbesluit ingevolge de Wvo.

Bijlage 1 behorende bij het besluit van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van 6 augustus 2007, nr. DNN 2007/3392

1. Lozings- en meetpuntschema t.b.v. monstername wasteleiding 4

2. Meetpuntschema t.b.v. monsternamen zoutkoelwaternet

Voor het bepalen van de Cu, Ni en HCl gehalten kunnen er bij de volgende pompen monsters genomen worden:

Zoutbedrijf A:	AP-4101/4102/4103/4204
Zoutbedrijf B:	AP-4201/4202/4203/4204
Zoutbedrijf C:	AP-4301/4302/4303/4304
Zoutbedrijf D:	(wordt t.z.t. aangegeven)
Zuursysteem:	AP4008/4306.

Voor het bepalen van de samenstelling van de spuiekel uit ZB-C wordt het spuiekelmonster bij AP-121 genomen.

Bijlage 2 behorende bij het besluit van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van 6 augustus 2007, nr. DNN 2007/3392

Bepaling warmtevracht

De relatieve warmtelast dient te worden bepaald volgens:

$$Q = m * C_p * \Delta T$$

Q = warmtelast (MJ)

m = gemiddeld lozingsdebiet over één maand (m³/seconde)

C_p = specifieke warmtecapaciteit van water (4,18 MJ/m³·K)

ΔT = het verschil in tussen het geloosde afvalwater en de gemiddelde temperatuur van het ontvangende oppervlaktewater, vastgesteld volgens de meest recente gegevens van Rijkswaterstaat (K)

Bijlage 3 behorende bij het besluit van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van 6 augustus 2007, nr. DNN 2007/3392

NIET TECHNISCHE SAMENVATTING

Het Chemie Park Delfzijl, voorheen locatie Akzo Nobel Delfzijl, is een productie locatie waar zout, soda, chloor en een groot aantal andere chemische basisproducten worden geproduceerd in afzonderlijke chemische bedrijven. Een van deze bedrijven is het Akzo Nobel Zoutbedrijf.

Het Akzo Nobel Zoutbedrijf heeft op het Chemie Park Delfzijl een productiebedrijf dat bestaat uit de volgende onderdelen:

– Pekelzuivering

In de pekелzuivering wordt uit ruwe pekел, afkomstig van pekелwinning in Zuidwending en Heiligerlee, gezuiverde pekел geproduceerd. De gezuiverde pekел dient als grondstof voor het zoutbedrijf A, B, C en D, evenals voor het lichte soda bedrijf van Brunner Mond.

– Zoutzuurvernietiging

Afvalwater van Delamine en zoutzuurhoudend afvalwater van Teijin Twaron kunnen via de z.g. zoutzuurvernietiging afgevoerd worden met het slib uit de Pekelzuivering. Voorheen werd via deze mengput overtollig zoutzuur van de CKB geneutraliseerd. De MEB en de MCA hebben hun eigen afvoer georganiseerd en vergund. De mogelijkheid langs deze weg zoutzuur te vernietigen blijft vooralsnog bestaan.

– Zoutbedrijf A, B, C en D

In de zoutbedrijven wordt door kristallisatie uit de gezuiverde pekел natriumchloride (keukenzout) gewonnen. Het geproduceerde, nog enigszins vochtige zout wordt als industrieel zout gebruikt als grondstof voor de productie van droogzout, chloor en loog. Tevens wordt het zout als wegzout gebruikt.

– Droogzoutbedrijf

In het droogzout bedrijf wordt vochtig zout met behulp van hete lucht gedroogd. Droogzout wordt o.a. als hulpstof gebruikt in de textielindustrie.

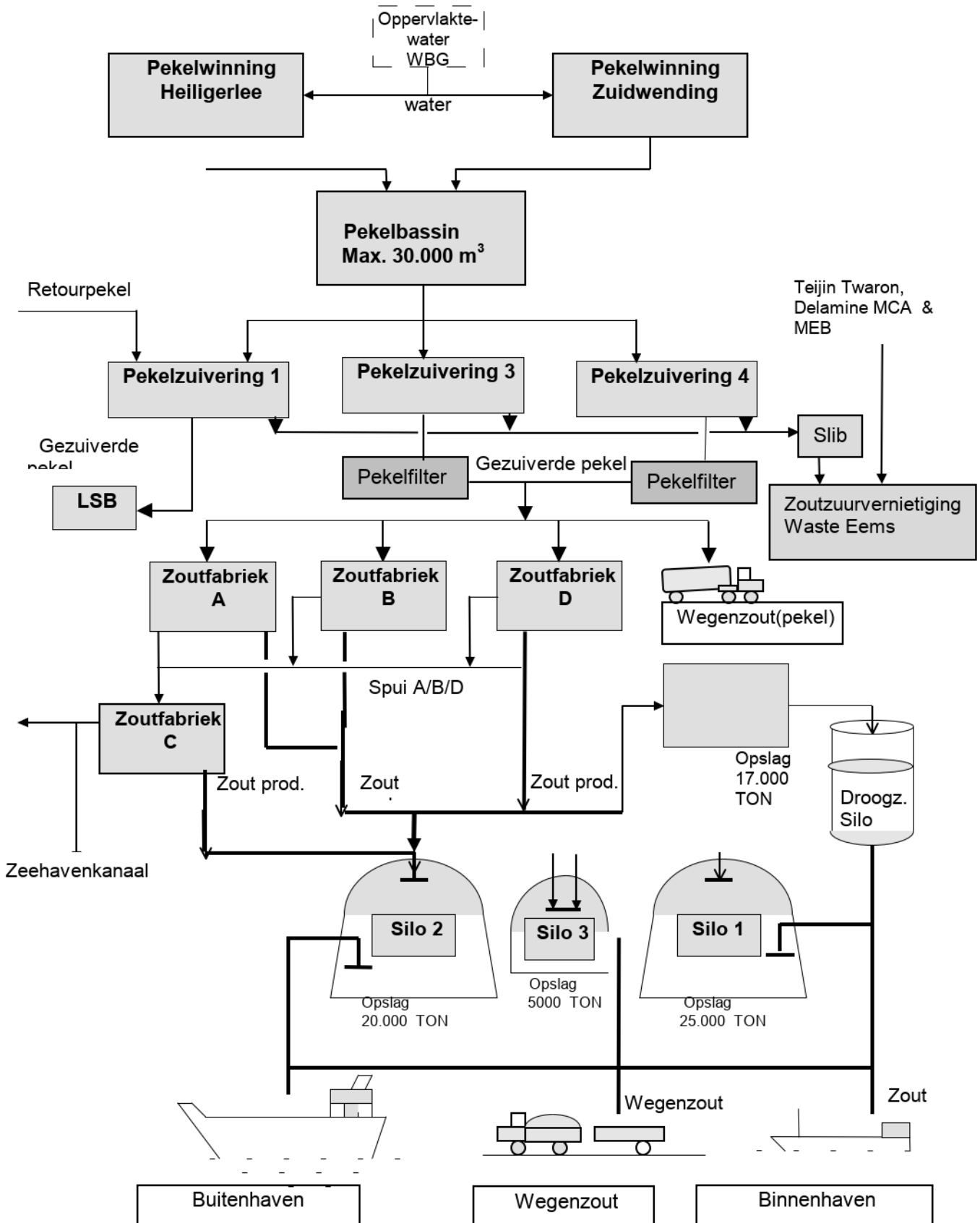
Een schematisch overzicht van de procesvoering wordt op de volgende pagina gegeven.

Zout wordt als bulk via de weg naar de diverse verbruikers getransporteerd. Zout wordt ook per binnenschip en zeeschepen vervoerd. De productiecapaciteit van de diverse bedrijfsdelen zal door optimalisatie van de besturing, kortere onderhoudsstops en de bouw van een vierde kristallisatiestraat toe nemen tot 3500 kton nat zout per jaar waarvan 280 kton droog zout per jaar. Bij de zoutbedrijven werken in totaal ca. 75 mensen.

Voor het beheersen van de aspecten van Veiligheid, Gezondheid en Milieu heeft Zoutbedrijf voor zowel de boorlocaties als het productiebedrijf een gecertificeerd systeem op basis van ISO 14.001. Tevens is er een Bedrijfsmilieuplan aanwezig en worden de emissies en de ontwikkelingen op het milieu gebied jaarlijks gerapporteerd. Ook is de gehele organisatie gecertificeerd op basis van de kwaliteitsnorm ISO 9001:2000.

STROMINGSDIAGRAM ZOUTBEDRIJF

De voornaamste afvalstromen uit het proces zijn:

Naar water:

- Slib, afkomstig van de pekeldzuivering, wordt via de z.g. zoutzuurvernietiging en wasteleiding 4 naar de Eems afgevoerd. Het slib bestaat voornamelijk uit calciumcarbonaat, magnesiumhydroxide en strontiumcarbonaat. In een stroom van max. 100 m³/hr wordt max. 130 kton/jr. geloosd..
- Afgewerkte pekels van het zoutbedrijf, 1.200 k m³/jr.; dit wordt via het zout-koelwater-net van het chemiepark naar het zeehaven kanaal afgevoerd. De afgewerkte pekels is een oplossing van diverse zouten, met name natriumchloride (keukenzout), natriumsulfaat en kaliumchloride.
- Zuur afvalwater, 4.000 m³/jr., dat ontstaat tijdens het incidenteel reinigen van de installatie met verdund zoutzuur wordt via het zout-koelwater-net afgevoerd. Het zure afvalwater bevat naast zoutzuur ook sporen metalen (ijzer, koper en nikkel) welke door het zuren uit de installatie komen.

Naar lucht:

- Bij het drogen van zout ontstaat een gasstroom die natriumchloride stof bevat. Deze stroom wordt na reiniging in een natte wasser naar de atmosfeer afgeblazen en bevat nog maximaal 1,3 ton/jr. zout.
- Bij verlading van zout ontstaat waai en morsverliezen. Door middel van omkasting, stoffiltratie en "good-housekeeping" worden deze hoeveelheden geminimaliseerd en op 1,2 ton per jaar berekend.

Uit zeefanalyses van droog zout blijkt dat minder dan 1% kleiner is dan p.m. 10. In de discussie over fijn stof is dit verwaarloosbaar.

Bij de productie van zout wordt energie, vooral in de vorm van stoom, verbruikt. Er is in 2001 een benchmark studie uitgevoerd. Uit het resultaat is gebleken dat het zoutbedrijf in Delfzijl, in combinatie met de warmte kracht centrale Delesto, op het gebied van energie-efficiency tot de beste 10 % van de wereld behoort.

In het kader van de vergunningaanvraag in 2002 is de geluidsrapportage van het zoutbedrijf geactualiseerd. Na het uitvoeren van de daarin aangegeven saneringsmaatregelen werd voldaan aan de voorgeschreven emissiewaarden.

Natriumchloride en natriumsulfaat zijn onschadelijke stoffen. De achtergrondconcentratie van deze componenten in het ontvangende water is dusdanig dat geen significante milieu effecten zijn te verwachten.

De productie capaciteit van het zoutbedrijf zal t.o.v. voorgaande vergunningaanvragen toenemen door het in bedrijf nemen van een vierde kristallisatiestraat, optimalisatie van de procesvoering en door het efficiënter, dus korter, uitvoeren van onderhoudstops.

Het proces kent zowel bij de pekelwinning, de pekelzuivering, de kristallisatie als bij de droging en opslag diverse toevoegingen, welke in de aanvraag beschreven staan, deze dienen om de ruwe pekel te zuiveren of het zout conform klanteneisen te kunnen leveren.

Via deze aanvraag dient een gecombineerde WM en WVO vergunning voor het Zoutbedrijf tot stand komen.

De vergunningaanvraag is als volgt onderverdeeld:

Deel 1: Procesbeschrijvingen:

Geeft een overzicht van de ontwikkelingen bij het Zoutbedrijf sinds de laatste vergunning, een beschrijving van de diverse processen, grond- en hulpstoffen, producten en utilities

Deel 2: Milieuaspecten:

Geeft een overzicht van de emissies naar lucht en water. Tevens worden de overige milieuaspecten zoals afvalstoffen, geluid, bodem, etc. beschreven.

Deel 3: Tekeningen

Bevat de relevante tekeningen m.b.t. de lay-out, rioleringen en het proces.

MEDEDELINGEN

Beroep

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kunnen belanghebbenden tegen dit besluit, tot uiterlijk zes weken na de dag, waarop dit besluit is ter inzage gelegd,

een beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA, 's-Gravenhage.

Geen beroep kan worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijzen naar voren heeft gebracht.

Het beroepschrift dient te zijn ondertekend en dient ten minste te bevatten:

- naam en adres van de indiener;
- de dagtekening;
- de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, d.w.z. in ieder geval de vermelding van het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen en zo mogelijk datum en kenmerk van het besluit;
- een opgave van de redenen waarom u zich met het besluit niet kunt verenigen.

Tevens dient ten behoeve van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zo mogelijk een afschrift van het besluit waartegen het beroep is gericht te worden overgelegd.

Voorlopige voorziening

Gelijktijdig met of na indiening van het beroepschrift kan, bij een spoedeisend belang, een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Het verzoek dient te zijn ondertekend en tenminste het volgende te bevatten:

- naam en adres van de indiener;
- de dagtekening;
- de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, d.w.z. in ieder geval de vermelding van het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen en de datum en nummer of kenmerk van het besluit;
- de gronden van het verzoek (motivering).

Griffierecht

Zowel in verband met de behandeling van het beroep als in verband met het verzoek om voorlopige voorziening wordt griffierecht geheven.